77STE JAARGANG No. 10304 ZATERDAG 16 JANUARI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Toestand Eilandgebied wordt er niet beter op

Quo Vadis?

De benarde toestand, waarin ons eilandgebied verkeert sinds in het najaar van 1959 de D.P. en de K.V.P in de eilandsraad de voet strak zijn gaan zetten achter hun motie van wantrouwen in het bestuurscollege — welke motie zo sterk werd gesteld en herhaald, dat deze meerderheids-combinatie geen goed garen meer wenst te spinnen tot op het ogenblik, dat het College het bijltje erbij neerlegt — is er tijdens de vergadering van gisteravond bepaald niet beter op geworden. Weliswaar bleven de emoties naar buiten toe beperkt tot de uitdrukking „koppigheid", welke de heer Rozendal (D.P.) aan het adres van het College meende te moeten bezigen — vanwege welke woordkeuze hij door voorzitter Gorsira op de vingers werd getikt — doch inwendig — zo mocht men uit de speeches distilleren — bleven de respectieve partijen als hond en kat tegenover elkaar staan en waren zij niet voornemens een voetbreed toe te geven. Zo liep de stemming over „de ontwerp-eilandsverordening nopens het aangaan van langlopende leningen ten laste van het eilandgebied tot een bedrag van maximaal ƒ 5.000.000.—" uit op een afwijzing met 11 tegen 9 stemmen (Een van de heren was absent.) Dat van dit bedrag reeds verscheidene werken onder handen zijn gekomen kwam zonder meer niet aan de orde. Voorzitter Gorsira zei ons na afloop van de vergadering in een stemming die naar ons gevoel hing tussen tot het uiterste geirriteerd en tot het diepste verveeld-zijn, dat men thans tenslotte de meest vreemde dingen kan verwachten, subsidiair woorden van eenzelfde strekking.

Het patroon van de discussie kon men „klassiek" noemen. In het kort kwam het hierop neer:

Heer Rozendaal (D.P.): Een College, waarin mijn fractie geen vertrouwen stelt, kan geen lening in handen worden gegeven. Als de heren ondanks de democratische beginselen, die o.m. veronderstellen heen te gaan op het moment, dat een meerderheid wantrouwen uitspreekt, toch koppig (Stop! Gorsira) willen wezen, moeten zij dat zelf maar weten, maar wij leggen geen lening in hun handen, hoe zeer het ons, gelet op de noodzaak van leningen, ook spijt.

Heer Leito (K.V.P.): Kwestie van afwegen en dat laat ik buiten beschouwing, dat steeds maar leningen worden opgenomen, waarbij de daarbij behorende „aanpak" van projecten niet (helemaal) klopt. Afwegen dus — en dan is op het ogenblik het dringendst van eilandbelang, dat

(Vervolg naar pagina 8.)

visie op het wereldgebeuren

Een laatste overleg over Cyprus

Vandaag is in Londen een grote conferentie begonnen om te trachten de laatste hinderpalen voor het uitroepen van de onafhankelijke republiek Cyprus nog voor de oorspronkelijk vastgestelde datum van 19 februari uit de weg te ruimen. De bijeenkomst wordt bijgewoond door de Britse, Griekse en Turkse ministers van buitenlandse zaken, aartsbisschop Makarios, de tot president van de nieuwe staat gekozen leider der Griekse Cyprioten, en dr. Kutchuk vice-president en voorman van de Turkse minderheid op het eiland.

Het voornaamste probleem is de omvang der militaire bases, die onder de overeenkomsten van Zürich en Londen permanent onder Britse soevereiniteit zullen blijven. De Britten hebben hun eisen reeds aanzienlijk gereduceerd. Maar aartsbisschop Makarios blijft zich verzetten vooral ook vanwege prestige-overwegingen. Als de conferentie geen oplossing brengt zal de nieuwe datum voor het uitroepen van de republiek vastgesteld moeten worden. Maar dit wensen alle betrokken partijen koste wat het kost te vermijden.

De conferentie zal onvoorwaardelijke overeenkomsten moeten bereiken over de tekst van drie belangrijke documenten: een bondgenootschapsverdrag tussen Cyprus,

Archbishop Makarios

Groot-Britannië, Griekenland en Turkije; een garantieverdrag, waarbij Groot-Brittannië, Griekenland en Turkije zich rechtstreeks verantwoordelijk stellen voor de onafhankelijkheid van Cyprus en tenslotte een verdrag, waarin bij het uitroepen van de nieuwe republiek, de Britse defensierechten worden vastgelegd.

Gisteravond was er vergadering van de Aeroclub in La Casa Dominicana. Er is een nieuwe voorzitter gekozen, Mr. O. Burghardt. Als nieuw lid zijn de heren Boekholzt, Heynen, van Hengel, G. Baars, F. Kopp en W. Stal gekozen. De heren Nebbeling, Bondam en Haveman hadden zich niet herkiesbaar gesteld.

* * *

Hier komt weer een lijstje met een heleboel namen: namelijk de passagierslijst van de ss. Boskoop met bestemming Curaçao. Daar gaan we dan.

Sgt. J. Verduyn, echtgenote en drie kinderen; mevr. H. J. C. Kesteloo-Smits en twee kinderen; mevr. G. Bijlsma-Ouwehand en dochtertje; de heer en mevr. W. G. Riko-de Jager en dochter, heer en mevr. J. van der Plas-Eysma en drie kinderen; mevr. C. H. van Schouwen-Pem en zoontje; mevr. A. C. Eykelboom-Peereman en dochter; mej. A. H. Devolder; mevr. C. Hofland-Verharen; Mevr. L. P. Aalten-Markus en zoontje en als slot van dit epistel mevr. S. M. Bregman-Dash en haar dochtertje.

* * *

Een telefoontje uit het Hotel Curacao Intercontinental. Er is een nieuwe star" gearriveerd. Nee niet „a new star is born". Haar (natuurlijk een zij) naam is Gipsy Markoff. Mevrouw Markoff komt uit New York, waar zij een grote bekendheid geniet. Ze heeft een internationaal repertoire en van dat repertoire gaan wij nu op Curaçao 14 dagen genieten.

* * *

Weer een hint voor alle werkzoekende jongens. Zien jullie wel dat

(Vervolg naar pagina 8)

Nehroe

INDIA blijft neutraal

Premier Nehroe van India heeft zich op de jaarvergadering van de congrespartij in Bangalore krachtig gekeerd tegen het voorstel van drie partijleden, de neutraliteitspolitiek te laten varen. De politiek van India is juist gebleken, zei hij, en dergelijke voorstellen waren een teken van zwakte. India zou nooit buitenlandse troepen op zijn grondgebied toelaten, zelfs niet om te helpen verdedigen.

30.000 vermoorden in Lemberg

Begin maart wordt een rapport verwacht

Onder de druk van persvertegenwoordigers heeft in Den Haag de internationale commissie van onderzoek voor de Lembergsmoorden in 1941 het scherm van geheimzinnigheid opgetrokken.

De commissie hoopt begin maart met het rapport over de gebeurtenissen in Lemberg tussen 30 juni en 7 juli 1941 de tijd, dat het Duits-Oekrainsche „Nachtigall-bataljon" onder bevel van kapitein Theodor Oberländer daar was, te reconstrueren. Tijdens de Russische en daarna Duitse bezetting in 1941 zijn in die stad van 160.000 inwoners ruw geschat ruim 12.000 joden en 18.000 niet-Joodse burgers om het leven gebracht.

Aan de tegenwoordige minister van vluchtelingenzaken in west-Duitsland prof. dr. Theodor Oberländer wordt verweten, dat hij schuldig zou zijn aan de moordpartijen, die tijdens de eerste dagen van de Duitse bezetting in 1941 plaats vonden.

De commissie, waarvan het werk wordt gefinancierd door de „Nederlandse vereniging tot bestrijding van concentratiekampsystemen", heeft op het ogenblik ruim 70 getuigenissen, waarvan 57 op geluidsbanden zijn vastgelegd, binnen. In totaal zijn 250 getuigen uitgenodigd. Van de getuigenissen, die reeds binnen zijn, werden enkelen afgelegd door bewoners van Lemberg in 1941, die de gebeurtenissen meemaakten.

Perzie

De Sjah van Perzië heeft een edict uitgevaardigd over verkiezingen voor het Lagerhuis, waarvan het mandaat in juni a.s. afloopt. De verkiezingen zullen worden gehouden volgens het kortgeleden afgekondigde twee-partijenstelsel. De afgevaardigden zullen voor vier jaar worden gekozen. Bij een grondwetswijziging van 1957 is het aantal afgevaardigden van 136 tot 200 verhoogd.

Ook in de Scandinavische landen vinden anti-semitische demonstraties plaats. Men zoekt de schuldigen onder de jeugd en neemt aan, dat er niet van een georganiseerde actie gesproken kan worden. Foto toont het bemeurde Roosevelt-standbeeld in het centrum van Oslo.

Wilde tonelen op het vliegveld van Tokio

Studenten verhinderen Ksji te vertrekken

Ruim 750 uiterst linkse studenten hebben zich gisteravond bij het Tokiose vliegveld verzameld om premier Ksji te verhinderen naar Amerika te vertrekken voor het sluiten van een nieuw veiligheids-akkoord. Tweehonderd studenten braken 's avonds door het politiekordon nabij het vliegveld en voegden zich bij 500 anderen die reeds op het vliegveld aanwezig waren.

De studenten raakten korte tijd later slaags met de agenten nadat zij zich in het restaurant hadden gebarricadeerd. Een politiemacht van 1500 man deed charges op de barricaden. Vele agenten en studenten onder wie ook talrijke meisjes, raakten gewond. Er werden 70 arrestaties verricht.

Duizenden agenten verklaarden de weg voor Kisji's zwaar bewaakt autostoet op zijn weg naar het vliegveld. Na een hevig gevecht was de politie op het vliegveld in staat de stations hal te ontruimen.

Enkele uren later werd bekend dat premier Kisji ondanks alles toch naar Amerika heeft kunnen vertrekken.

Frankrijk

Ook Flechet neemt ontslag

Max Flechet, Frans onderminister voor buitenlandse handel, heeft vrijdag Generaal De Gaulle zijn ontslag aangeboden. Flechet behoorde evenals Pinay tot de onafhankelijke partij.

President De Gaulle had de hoop uitgesproken, dat Pinay's ontslag niet zou leiden tot meerdere verschuivingen in het kabinet, waar ook al een vacature voor onderwijs staat wegens vertrek van minister Boulloche.

Deze repercussies in de binnenlandse politiek zullen volgens waarnemers in Parijs wellicht ernstige gevolgen hebben voor het bestaan van de vijfde republiek en daardoor niet in het minst voor de positie van Frankrijk in Europa en in het westelijk bondgenootschap. Het bondgenootschap zelf krijgt — zeker tijdelijk — hierdoor een zwakke schakel, aldus menen zij.

CANADA

Meer recht voor de Indianen

De gouverneur-generaal van Canada, Vanier, heeft in de troonrede gezegd, dat de regering het parlement zal voorstellen de 80.000 Canadese Indianen zonder kiesrecht dat recht te geven. Eerder had het verbond van zes Irokezenvolken een open brief aan de Canadese minister-president, Diefenbaker, en de Amerikaanse president, Eisenhower, gezonden.

De aankondiging wordt beschouwd als een grote stap in de richting van gelijkstelling voor de wet van de 175.000 Indianen in Canada.

Er zijn thans vier categorieën Indianen die wel mogen stemmen bij algemene verkiezingen, namelijk oud-strijders en hun echtgenoten, buiten reservaten wonende Indianen, de Indianen in Yukon en andere gebieden in het noordwesten en degenen die verklaard hebben inkomstenbelasting te willen betalen.

Fee Wetenschap

Premier Chroesjtsjef en president Worosjilof van de USSR hebben het traditionele Moskouse kinderfeest rond de „nieuwjaarsboom" in het Kremlin bijgewoond. Rond de boom werd gedanst en gespeeld. Beiden applaudisseerden voor het intermezzo: „Reis in het land van de sprookjes die werkelijkheid zijn geworden".

De belangrijkste personen in dit spel waren fee Wetenschap, grote tovenaar Arbeid, koningin Mais, koning Oogst, tovenaar Atoom, tovenares Chemie, de kerstman en witte sneeuw ...

Strijd tegen het water opnieuw gewonnen

11.250 mensen getroffen; 2600 woningen blank

Even over half vier plaatselijke tijd gaf gisteren een commandant van de Nederlandse Rijkspolitie over zijn mobilofoon het verlossende bericht: Het gat in de Noordijk is gedicht.

De volgende fase is hiermee ingeluid. Binnen een week hoopt men de ondergelopen polder waarin het nu troosteloos overstroomde Tuindorp-Oostzaan ten noorden van de Nederlandse hoofdstad, te hebben leeggepompt.

Met man en macht werd aan de dichting gewerkt. Iedere twee minuten wierp de grote grijper van een gigantische kraan ruim 3 m3 zand in het traag stromende water. Zichtbaar groeide de zandhoop, die men in de loop van de nacht naarstig zou gaan versterken met leem en z.g. kraagstukken. Want men kan niet eerder met het leegmalen van de polder beginnen, Alvorens de breuk dermate stevig is hersteld, dat de dijk de druk van het water aan de zijde van het kanaal kan weerstaan.

Koningin Juliana heeft onverwacht een bezoek aan Amsterdam gebracht. Vergezeld door burgemeester Van Hall, arriveerde zij te kwart over twee in het Sint Rosa klooster aan het Hagedoornplein in Amsterdam-noord, waar 500 vluchtelingen van de overstroming zijn opgenomen.

Uitgerust met een bruine bontjas en hoge zwarte schoenen ging de Koningin langs de zieken en geevacueerden, waarna zij het dichtingswerk in ogenschouw nam. Prinses Wilhelmina stuurde eerder op de dag een telegram van deelneming.

Het bureau van de statistiek van de gemeente Amsterdam heeft enige gegevens verstrekt van het rampgebied. Het gehele Tuindorp Oostzaan bevat 3440 woningen. Het inwonersaantal is 12.600. In het overstroomde deel van het Tuindorp woonden 10.600 personen in 2440 woningen. Bovendien telde de eveneens ondergelopen Oostzaner overtoom 650 inwoners in 160 woningen. Door de overstroming zijn dus 11.250 bewoners getroffen en staan 2600 in het water.

De politie heeft - zo wordt nader gemeld - in een woning in Tuindorp-Oostzaan, het stoffelijk overschot gevonden van een 84-jarige vrouw, die de verdrinkingsdood schijnt te zijn gestorven.

De hoge kraan torent ver boven het wijde, lage land, dat aan de Amsterdamse zijde het trieste beeld toont van een watervlakte met verdronken boerderijen, bomen, hooibergen en -verder weg- ook vele huizen. Het watergemaal (capaciteit circa 2000 m3 per uur) ligt droog, maar verloren achter de dijk te wachten op zijn taak. Het zal straks bij het leegpompen worden ingeschakeld.

Volgens een niet-officiële, voorzichtige berekening zou de drooggmaking van het overstroomde gebied in Amsterdam-noord een dag of vier in beslag moeten nemen, indien men uitgaat van de tot dusverre verstrekte cijfers: 5 zuigers met een totale capaciteit van 30.000 kubieke meter water per uur. In 100 uur tijds (ruim vier dagen) zouden deze machines dus 3 miljoen kubieke meter water kunnen spuien.

Indien de schatting van 3 miljoen kubieke meter binnengelopen water te laag zou blijken te zijn en er b.v. 5 miljoen in het gebied zou staan, dan zou de drooglegging dus ongeveer een week in beslag nemen.

Kunst-contact

Met ingang van vandaag (pagina 7) zal de „Amigoe di Curacao" op geregelde tijden - in principe dinsdags en zaterdags - een culturele rubriek opnemen onder de kop „Kunstcontact". Ofschoon in deze rubriek artikelen en berichten zullen verschijnen, die de kunst (met een grote en een kleine k) in het algemeen betreffen, zal uiteraard met name aandacht worden geschonken aan het cultureel gebeuren op de Nederlandse Antillen. Intussen zal ook het filmnieuws in deze rubriek worden ondergebracht.

„Tijd voor daden"

Gromyko juicht moedig mee

De Opperste Sovjet heeft de inkrimping van de Russische strijdkrachten met 1.200.000 man goedgekeurd.

Andrei Gromyko de Russische minister van buitenlandse zaken, heeft in een toespraak in de Opperste Sovjet de regeringen van Amerika, Engeland en Frankrijk uitgenodigd aan de ontwapening mee te helpen door de troepensterkte te verminderen.

Gromyko merkte op dat er in een tijdsbestek van 15 jaar 660 ontwapeningsbijeenkomsten door verschillende groepen in de Verenigde Naties zijn gehouden. Nu is dan toch wel de tijd voor daden aangebroken, zo zei hij. Door de jongste vermindering van de getalsterkte zijn de Russische strijdkrachten kleiner geworden dan die van de V.S., hoewel de Sovjet-Unie langere grenzen heeft.

Gromyko verklaarde dat de vermindering van de Russische strijdkrachten geen op zich zelf staande stap is maar „een belangrijke schakel in de consequente vredelievende buitenlandse politiek van de Sovjet-Unie".

Het Russische voorbeeld heeft aangetoond dat landen zonder agressieve bedoelingen de bewapeningswedloop op eigen initiatief een halt kunnen helpen toeroepen.

De verklaringen van sommige westelijke leiders, die „de voorkeur geven aan de oorlogszuchtige dans met de atoombom boven redelijke besprekingen" tonen duidelijk aan hoe ernstig het ontwapeningsvraagstuk wel is, aldus Gromyko.

Nieuwe bewindsman onderwijs

De staatssecretaris verbonden aan het bureau van de Franse premier, Louis Joxe, is benoemd tot minister van onderwijs. Hij vervangt André Boulloche die vorige maand is afgetreden.

De eerste vacature in het kabinet Debre is hiermee vervuld.

Politie

Met een vreemde bult op zijn rug

Dat het onmogelijk is om met een knoert van een radiotoestel over straat te lopen en niet op te vallen, dat ondervond de man, die dezer dagen met een vreemde bult op zijn rug op Dam Negropont werd aangetroffen. Een bewoner van de Jan Steenstraat vond het maar een raar geval en informeerde terloops hoe de man aan dat fantastisch toestel kwam. Die bleef het antwoord schuldig, mikte in plaats daarvan zijn dure last in het water. De verbaasde ondervrager stapte naar de politie; aan de hand van het signalement, dat hij wist te produceren, kon de vreemde snuiter worden gepakt. Het toestel bleek uit een woning ontvreemd te zijn; het heeft intussen zoveel waterschade opgelopen, dat het zelfs geen noodseinen meer laat horen.

Een minder opvallende diefstal wordt gemeld uit een winkel in Punda, waar een vrouw een naaigarnituur meenam. Het was voor de politie, die al eerder verdenking tegen de vrouw had opgevat, aanleiding haar nader aan de tand te voelen. Bij het verhoor bleek, dat de arrestante ongeveer een half jaar geleden een loonzakje had gestolen. Een onderzoek bracht aan het licht, dat zij van haar woning een soort opslagplaats had gemaakt van de meest uiteenlopende, gestolen artikelen.

Het einde van de affaire is nog niet in zicht.

Aan een andere zaak kwam wel een (voorlopig?) einde: Op post Cas Corá kwam vrijdagmiddag een vrouw om assistentie verzoeken, omdat haar man, naar zij beweerde, haar herhaalde malen een pak slaag had gegeven. Ook die middag waren zijn handen weer uitgeschoten; de vrouw had er nu hartgrondig genoeg van, en was het huis uitgevlucht. Een politiepatrouille ging eens een kijkje nemen. Het bleek, dat het ditmaal bittere ernst was: de man verklaarde zijn vrouw zelfs niet meer te willen zien. De politiebemiddeling draaide op niets uit, en de vrouw ging terug naar haar moeder.

Ook anderen hadden gisteren een minder fortuinlijke dag: er werden 57 processen-verbaal opgemaakt, en 19 assistenties verleend; zeven aanrijdingen maakten een schade van 810.—.

Twaalf vrachtschepen liepen de haven binnen, 8 vertrokken naar elders. Tankers: 13 in, 8 uit. Zeilboten 6 in, 0 uit. Negen passagiers kwamen aan, 32 vertrokken, 10 gingen door. Er landden 13 vliegtuigen, er vertrokken er 14; ze brachten 147 passagiers binnen, namen er 128 mee. Doorgaande reizigers: 153.

Pikantjes

De hoofden van elf Indianenstammen hebben te Fort Gibson in de Amerikaanse staat Oklahoma besloten bij de directeuren van de Amerikaanse televisiemaatschappijen te protesteren tegen de wijze waarop deze maatschappijen de roodhuiden in hun uitzendingen voorstellen. Volgens de Indianen schildert men hen als wilden af.

De leiders zullen er bij de andere indianenstammen in de verenigde Staten op aandringen, hun voorbeeld te volgen.

Het opperhoofd Jack Davidson heeft gezegd dat de Indianen niet anders hebben gedaan dan hun woonplaatsen verdedigen. Hij vroeg zich af waarom nooit iets wordt gezegd over de culturele vooruitgang onder de Amerikaanse Indianen.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

DIT WEEK-END

Cinelandia, Roxy, West-End, zie advertentie elders in dit dagblad.

Cariba 8.00 uur:
Zat. 6.30 uur „Bold frontiers man"; 8.00 uur „Zombies of Maru Pau".
Zon. 6.30 „Beast of Budapest"; 8.00 „Mark of the Hawk".

Royal 8.00 uur:
Zat. 8.00 „Imitation of live"; Zon. world, the flash and the devil.
Zat. 20.00 „Apache woman" in het engels met spaanse tekst.

ALLERLEI

GASOLINE STATIONS:
Lunapark - Cardoze; Cas Cora - G. de Castro; Berg Altena - Bakhuis; Rio Canario - Winkel & Zonen; Hato - A.N. de Castro; Cas Chiquito - v/d Mark; Mundo Nobo - Scheidelaar.
16 - 17 jan. E.M. Naar, Gasthuisstraat 18.

GENEESKUNDIGE DIENST:
In het 2de distrikt: Dr. J.R. Chan Jon Chu, Klein Kwartier 196, Tel. No. 35046.

In het 3de distrikt: Dr. J.H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber, Tel. No. 24200.

Cine-truck:
Zat. Voorstelling op Westpunt
Zon. Voorstelling op Boca San Michiel.

Nachtdiensten Botica's:
Punda: Botica Excelsior, Heerenstraat 4b tel. 12094.
Otrabanda: Botica Americana, Breedestraat 156 (O) tel. 21686.

Gereformeerde Kerk te Mundo Nobo Laufferstraat 14
zondag 17 januari
9.30 uur: Ds. F.D. Kraan
10.30 uur: Ds. J. Wilschut
crèche tijdens de morgendienst, naast het Jeugdgebouw.

Verenigde Protestantse Gemeente
Kerkdiensten zondag, 17 jan. 1960:
Emmakerk: 9.30 v.m. Ds. Jakobs (Aruba)
7.30 n.m. Ds. Stoof
Fortkerk: 9.00 v.m. Ds. Mietes
7.00 n.m. Jakobs (Aruba)
Suffisant: 9.00 Ds. Stoof
In Emmakerk en Fortkerk crèche tijdens de ochtenddienst.

Zat. 14.00 - 16.00 uur: Opening van de teken- en schilderstudio in de Radarstraat no. 4.

Voetbal 16.00 uur:
Zat.
16.00: Sithoc 2 - Centro Dominguito 2 (Sithoc terrein).
16.00: Riverside 2 - Vesta 2 (Stadion).
16.00: Jong Holland 2 - S.U.B.T. 2 (J. Holl. terrein)
16.00: Scherpenheuvel 2 - Jong Colombia (Scherpenheuvel).

Voetbal:
Zon.
16.00 uur: Riverside 1 - Scherpenheuvel 1 (Stadion).
14.30 uur: U.F.M. 1 - Jong Curacao (Stadion).
16.00 uur: Victory Boys - D.T.S. (Vesta terrein).
Afd. A:
16.00 uur: S.O.A. 1 - Eleven Brothers 1 (Sithoc terrein).
16.00 uur: Canisius Boys 1 - Athene (Athene terrein).
Afd. B:
16.00 uur: Zeemacht 1 - Saturnus (Zeemacht terrein).
Voetbal Jr.

10.00 Subt jr. - Union Fleur de Marie jr. (Subt terrein).
10.00 Sithoc jr. - Deportivo Curacao jr. (Sithoc terrein).

10.00 Veendam jr. - Sint Joris Jr. (Willemstad terrein).
10.00 Scherpenheuvel jr. - Jong Colombia jr. (Scherpenheuvel)
10.00 Jong Holland jr. - Jong Cur. jr. (Jong Holland terrein).
10.00 Vesta jr. - Centro Dominguito jr. (Vesta terrein).
Zon. 10.00 uur Amstel - Luckij Strike (Stadion).

Zon. 09.00 uur: Pontificale H. Mis gecelebreerd door Z.H.E. Mgr. Holterman in de St. Anna kerk. Na de H. Mis volgt een kranslegging bij het standbeeld en enkele herdenkingstoespraken.

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curacao N.V.
Kantoor open 07.00 - 18.30 Tel. 2307
J.J. Roos 16/1 - 18.30 - 18/1 - 7.00 Tel. 3209, b.g.g. Tel. 2400.

Afdeling Personeel
Zaterdag 16 januari 12.00 t/m zaterdag 23 januari 07.30 u. J.D. Plantijn Punta Cardonweg 2, Tel. 0-43351, b.g.g. Tel. 2400.
Zaterdag 16 jan. en zond. 17 J.W.

MATERIALEN DIENST
Hatmens Tel. 4394, b.g.g. Tel. 2400.
W. Dania Tel. 0-36216.

Medical Department:
16/1 (12.00) - 18/1 (07.00) Dr. van Brakel Tel. 4522, b.g.g. Tel. 4209/2289

S.M.-Rederij/Scheepvaartwachten
Zat. 16 jan. G.H. v. Leeuwen Tel. 2054.

Weekend-wacht Suffisant:
Zon. 17 jan. H. Dania Tel. 3693 b.g.g. Tel. 2400.

Theater Asiento
Zat. 16 jan. „Port Afrique".
Zon. 17 jan. „Kinderen zonder toekomst".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Bridge:
Prijswinnaars van de dinsdag 12 januari gehouden wilde drive werden:
1e prijs H.H. v.d. Net - Koopman ± 8950; 2e prijs HH. Berend - v.d. Ende ± 6690; 3e prijs Hr. en Mevr. Witsenboer ± 5550; 4e prijs Dames Kion - v. Proosdij ± 4340.
De eerste volgende drive wordt georganiseerd op dinsdag 19 januari a.s. in het paviljoen Rust & Burgh. Aanvang 20.00 uur precies. Introductie toegestaan.

Shell Golf Club:
De 1e ronde om de Snip trofee is als volgt verlopen:

1	Mevr. De Wit	4 up
2	Fosbrook	2 up
3	Mevr. v.d. Heydt, Storm, Mevr. Volker	1 down
4	v.d. Loo, Bakker	2 down

Zondag morgen traden de caddies tegen elkaar in het strijdperk. Van de 30 deelnemers toonde No. 2, met een gross score van 42, zich dit jaar de beste. Na afloop van de wedstrijd volgde de prijsuitreiking, waarna de jongelui zich aan een heerlijke nassi goreng maaltijd tegoed konden doen. De cross country wedstrijd van zondag jl. eindigde als volgt:

Dames:
1 Mevr. v.d. Heydt 38½ net; 2. Mevr de Wit 43 net; 3. Mevr. Reagan 43½ net.

Heren:
1 v.d. Heydt, v.d. Loo 36 net; 2 Tjon 38 net; 3. Mittertreiner 39 net.

Zaterdag a.s. 2e ronde Snip trofee zondag a.s. 1e ronde Music Club Silver plate.

LANGS DE WEG

Ssssttt... LAIZA

Als trossen druiven hingen de mensen tegen de shutters van het C.C.C.-gebouw. Schrille kreten doorbraken de volle maanavond.

— „Een rel", dacht ik in het voorbijgaan, — „Weg wezen". Deze laatste gedachte is een natuurlijke eerste reactie van mijn, nogal angstige, constitutie, gecombineerd met de diverse rijke geïllustreerde verslagen over vechtpartijen, die ik gedurende de laatste weken in de kranten heb kunnen volgen. Maar dat bord „Cultureel Centrum Curaçao" was niet te verenigen met dergelijke onculturele gedachtes. Dus werd ik nieuwsgierig en voegde ik me als een extra druifje tussen de drikke tros.

Helemaal achteraanstaand, verstoken van enig uitzicht op wat daarbinnen plaats vond, wist ik nog niet veel meer.

De ruzie-achtige kijfstem was weer aan het woord, en ik vreesde het ergste, zoals bloedspatten en plaats voor de romantiek van toneel. Schijnwerpers, voetlichten, schmink, applaus....

— „CONCENTRATIE, jongens, CONCENTRATIE!!!!" schalde het opeens van binnen. Dit was echt. — „Nou geen flauwe kul, he, jongens.... Toe nou.... Effe concentreren, he!!!!" Ik schrok. Mijn attente buurvrouw fluisterde mij onmiddellijk toe „Regisseur!" Ach zo.... Tja, die hoort er bij.

Onopvallend, voor zover mogelijk, drong ik op in de richting van de shutters. Ik moest het zien!!

Bij de elite van de voorste rij zag ik op borsthoogte nog een shuttertje vrij. Met wat heen en weer gewriemel, en rechtstandig door de knieën zakkend, kon ik af en toe glimpsen van gezichten opvangen. Mijn zicht beperkte zich verder tot gezichtloze bovenste helften van bewegende menselijke figuren. En ook dit was van korte duur. Want mijn buur-

verschrikte uitroepen. Maar zie, de voorste gelederen van mijn tros „shutter-peepers" begonnen te schuddebuiken van het lachen. Het werkte aanstekelijk en bijzonder opgelucht deed ik van harte mee.

— „Meneer", vroeg ik aan iemand, die heel groot voor me stond — „wat is dat hier?"

„Sssssst!!" klonk het venijnig van binnen.

— „Sssst!" klonk het iets minder venijnig om me heen.

Ik voelde me schuldig en ietwat bedremmeld, nu fluisterend vroeg ik nogmaals — „Meneer, wat is dat hier?"

— „Laiza", kreeg ik ten antwoord.

— „Laiza?" ik begreep dit antwoord niet goed.

— „Ja", fluisterde mijn buurvrouw mij in het oor — „Laiza Porco Sushi.... repetitie toneel."

En ik begreep. Repetitie toneel! De vechtpartij, geprojecteerd in mijn fantasie, maakte op slag man, die bezig was een sigaret op te steken, had deze bezigheid kennelijk volbracht en hij siste me woedend toe. „Ik sta hier nu al drie weken, dit is Mijn Shutter!!!"

Ik was een ongewenste indringer. En gezien mijn angstige constitutie, droop ik onmiddellijk af. Mezelf troostend met de gedachte, dat ik as. woensdag, gemakkelijk zittend in een stoel, Laiza Porco Sushi, van top tot teen, gezicht en benen inclusief, zou kunnen gadeslaan in het theater Roxy.

KATHOLIEK NIEUWS

Vaticaanse vloot?

Officiële woordvoerders van de Vaticaanse Staat hebben recente berichten over maatregelen om een Vaticaanse koopvaardijvloot op te richten van de hand gewezen als „volstrekt ongegrond".

Dezelfde woordvoerders, aan wie deze berichten ter beoordeling werden voorgelegd, weigerden een formele verklaring af te leggen en wilden ook niet dat hun naam genoemd werd om de eenvoudige reden, dat deze steeds terugkerende fantastische berichten geen officieel antwoord verdienen, aldus werd verklaard.

Men kon zich geen enkele zogenaamde vaticaanse bron voorstellen, die zich met het afgeven van dergelijke berichten zou willen inlaten. Toen aan een van de vaticaanse autoriteiten werd verteld, dat het persagentschap in kwestie had meegedeeld, dat alle voorbereidingen klaar waren op een enkel laatste detail na, antwoordde deze lachend, dat inderdaad alles klaar was voorzover het de rechten van het Vaticaan betrof. Het enige dat nog ontbrak waren de schepen en de bemanning.

De rechten van de Vaticaanse Staat om over een koopvaardijvloot te beschikken zijn vastgelegd in een decreet van de Pauselijke commissie voor Vaticaanstad betreffende het gebruik van de vaticaanse vlag over zeeschepen. Dit dateert van 1951. In dit decreet wordt uitdrukkelijk gezegd, dat de commissie handelde in opdracht van paus Pius zelf. Het decreet stelt maatregelen vast voor de registratie van schepen, het aanstellen van officieren en daarmee verband houdende wettelijke voorzieningen.

Volgens de eerder genoemde vaticaanse zegslieden is er na het decreet van 1951 geen enkele verdere stap ondernomen om te komen tot de oprichting van een vloot.

Wel werd opgemerkt, dat de regelmatig terugkerende ontkenningen, die noodzakelijk zijn in verband met de even regelmatig terugkerende geruchten, geenszins de bedoeling hebben, het uitdrukkelijke recht, dat de Vaticaanse staat zich als souvereine staat voorbehoudt, naar de achtergrond te verschuiven. Wel is door het bestuur van Vaticaanstad een formele brief ontworpen om op informatieve vragen, die geregeld van belanghebbende zijde gesteld worden, te antwoorden. Ook aan het Pauselijk Staatssecretariaat worden dergelijke vragen telkens weer voorgelegd. Het antwoord is dan even formeel en gelijkluidend: Vooreerst zou het ongetwijfeld aan het Secretariaat bekend zijn wanneer een dergelijk plan op het punt stond om uitgevoerd te worden en bovendien is niet het minste gerucht hieromtrent vernomen.

Wetenschappelijk onderzoek

Een antropologist van de Fordham Universiteit (Ver. Staten), J. Franklin Ewing S. J., is in Mexico aangekomen om het gebeente van Juan Diego, de Indiaan aan wie in 1953 de H. Maad is verschenen, te onderzoeken. Het betreft hier het gebeente, dat in de basiliek van O. L. Vrouw van Guadelupe bewaard wordt. Men zal trachten, het ras, de leeftijd en het geslacht van de aldaar begraven persoon vast te stellen. Een gedeelte van de kleding, die in het graf werd aangetroffen, wordt thans door deskundigen van de Pennsylvania Universiteit onderworpen aan de z.g. carbon-proef om er de ouderdom van te bepalen.

De Basiliek van Onze Lieve Vrouw van Guadalupe ligt ongeveer drie mijl boven Mexico-City. Volgens de overlevering is de H. Maagd daar in 1531 verschenen aan een zekere Juan Diego, een eenvoudige Indiaan, die op weg was naar de kerk in de stad. Toen de bisschop aan wie hij de verschijning had meegedeeld, hem om bewijzen had gevraagd, zei de H. Maagd, dat hij hem een bos rozen moest brengen, die daar ter plaatse groeiden. Hij deed dit en toen hij zijn omslagdoek, waarin hij de rozen opgeborgen had, opende zagen de bisschop en zijn kanunniken daarop de afbeelding van de H. Maagd, zoals Zij aan Diego verschenen was. Deze doek met de afbeelding hangt nu in de basiliek die het nationale heiligdom is geworden van Mexico. Ook deze doek is indertijd aan een wetenschappelijk onderzoek onderworpen.

Het gebeente van Juan Diego is in de loop der eeuwen verloren gegaan doch men meent het nu teruggevonden te hebben.

Vreemde studenten in Nederland

Ongeveer 3300 katholieke studenten uit andere landen studeren op het ogenblik in Nederland. Dit is bekend geworden uit de statistieken, die Pax Romana, een internationale organisatie van katholieke studenten, onlangs heeft gepubliceerd.

Dit cijfer is voor katholiek Nederland zeer goed. In totaal zijn namelijk in Nederland 4585 vreemdelingen als student ingeschreven.

In de genoemde statistieken van Pax Romana komen nog de volgende cijfers voor van katholieke studenten uit Azië en Afrika, die in Europa hun studies maken: België 400, Italia 380, Zwitserland 800, Engeland 28.500.

In Scandinavië verblijven op het ogenblik volgens de laatste gegevens 450 verbannen Hongaarse studenten. Hun geestelijke verzorging is echter uitermate gebrekkig wegens het tekort aan priesters en kerken.

De synode van Rome

Wanneer de Diocesane Synode van Rome op 24 januari geopend zal zijn door paus Johannes XXIII, zullen gedurende drie of vier dagen de ongeveer 1800 suggesties, die op de agenda van de synode geplaatst zijn, aan de leden ter behandeling worden voorgelegd.

Men zal het grootste deel van de drie of vier dagen, dat de Synode bijeen is, nodig hebben om deze suggesties te behandelen. Verwacht wordt, dat de Synode zal resulteren in een nieuwe diocesane code van ongeveer 800 artikelen. Een kwart hiervan heeft betrekking op de rechten en plichten van priesters en leken in het bisdom Rome. Veel gelegenheid tot discussie zal er wel niet zijn maar dat is ook niet nodig omdat de meeste leden hun meningen grotendeels schriftelijk zullen bekend maken.

Het werk is voorbereid door 25 deskundigen, theologen, juristen en zielzorgers. Ze zijn uitgegaan van een soort opinie-onderzoek. Er was een vaak terugkerend verzoek van de leken om de liturgische ceremonies te vereenvoudigen, zodat ze de devotie kunnen ondersteunen in plaats van verstrooiend te werken. Ook vroeg men dikwijls, dat de preken meer aandacht zouden gaan besteden aan de wezenlijke geloofszaken dan rhetorische welsprekendheid.

Ook het vraagstuk van de priesterroepingen zal ter sprake komen. Dit is ook voor het bisdom Rome een nijpend probleem. Men berekent, dat men voor het bisdom jaarlijks moet kunnen beschikken over vijftig nieuwe priesters. Dit jaar werden er 15 priesters gewijd en vorige jaren waren het er wel eens minder dan tien. Op het groot en klein seminarie van Rome verblijven op het ogenblik in totaal 231 studenten.

Het is nog niet bekend waar precies de Synode gehouden zal worden.

Aanvankelijk was hiertoe de Sint Jan van Lateranen, de kathedraal van de Bisschop van Rome, aangewezen. Maar men heeft hiervan afgezien omdat die kerk voor een vergadering van drie of vier dagen te koud is.

Katholieke zenders

In Guatemala-stad is een katholieke radio-zender, Radio Metropolitana, opgericht, waarvan de gebouwen onlangs door de aartsbisschop werden ingewijd. Een tweede katholiek radio-station is zijn uitzendingen begonnen in Honduras. Het ligt op enkele mijlen afstand van de hoofdstad van Honduras, Tegucigalpa. Het nieuwe station heet La Voz de Suyapa.

Amigoe's kinderkrant
ONZE EIGEN PAGINA

Beste — — kinderen

Ik hoor jullie al roepen: hè, hè, eindelijk is onze pagina er dan weer — en dan hebben jullie nog groot gelijk ook. Maar je wilt mij wel vergeven, dat ik het echt niet helpen kon, dat er de laatste weken zoveel advertenties in de krant stonden, dat onze pagina gewoonweg in een hoekje werd gedrukt — erger nog, helemaal niet in de krant kwam. Maar vandaag is de pagina er dus weer en ik beloof jullie, dat ik er nog harder voor zal vechten, dat we ons eigen plaatsje in de krant houden.

Leuke verhaaltjes, een gedichtje en een paar werkjes maken de inhoud van onze pagina uit. Veel plezier met het lezen ervan en veel succes met de werkjes

En dan nog iets anders. Tante wil jullie puntenlijst eens controleren. Weet je wat je dan doen moet. Netjes het formuliertje invullen, dat ik hieronderd heb laten afdrukken — en het papiertje dan in een envelop aan mij toezenden. Niet vergeten hoor!

Met de groetjes!
TANTE CORRIE

Bertje Bom

Ergens, boven op een kastje,
Lag 't rapport van Bertje Bom,
't Lag daar, o zo goed verborgen;
Maar waarom was dat, waaróm......?

'n Cijfer drie begon te praten:
„Hè, wat voel ik me toch klein,
Vorig jaar stond hier een zeven,
Wat zou daar de schuld van zijn?"

„Bertje Bom is niet zo ijv'rig",
Sprak een grote ronde zes,
„Hij speelt liever altijd buiten
En verwaarloost elke les."

„Wat staan jullie daar te praten",
Zei een hele forse vier,
„Dacht je, dat ik 't naar m'n zin had,
'k Sta hier ook niet voor plezier."

„Nu nog mooier", sprak een cijfer,
Dat de vorm had van een acht,
„Ben ik dan benijdenswaardig?
Ik ben immers hoogst verdacht!

Gister was ik nog wat anders,
Was ik nog een echte nul,
Maar nu ben ik zo veranderd,
'k Lijk een acht, maar 'k ben een prúl!

Bertje heeft me bijgetekend,
Want hij schaamde zich voor mij;
Morgen, als hij ons moet tonen,
Zijn z'n ouders vast niet blij.

't Eerste zien ze mij dan prijken,
'n Valse acht, voor 't oog heel echt,
O, ik voel me ongelukkig,
Waarom is die Bert zo slechts?"

En de cijfertjes, die raakten
Heel de nacht niet uitgepraat
Over Bertje Bom z'n streken
En zijn echte stoute daad.

Bertje lag in bed te woelen,
Dacht: Wat heb ik nu gedaan?
Zouden paps en mams het merken?
Zou 'k die acht wel laten staan......?

Bertje Bom was wel een ondeugd,
Maar hij was toch niet zo slecht;
't Stemmetje van zijn geweten
Wees hem 's nachts heel streng terecht

's Morgens ging hij vroeg z'n bed uit,
Nam 't rapport van 't kastje af;
Nu nog kon hij 't kwaad voorkomen:
Dat behoedde hem voor straf.

De acht was weer een nu geworden,
Bertje zuchtte, 't stond zo naar,
Maar dat hij zijn tijd verspeeld had,
Ja, dat was maar al te waar.

'n Standje moest hij nu maar slikken,
Dat was echt zijn eigen schuld,
Lessen leren kon hij heus wel
Met een klein beetje geduld.

En toen later een rapport kwam,
Zag het er heel anders uit;
Zevens, achten, zelfs een negen,
En zo ging Bertje Bom vooruit......

B.P.

—Tonia vroeg zachtjes— Heb je niets vergeten?

Hè-hè, geeuwde de machinist, terwijlwijl hij zijn bed uitsprong. Het is altijd weer veel te vlug tijd om op te staan. Iedere morgen hetzelfde liedje. En over een uurtje moet ik alweer op de trein staan.

Zeg dat wel, zei Tonia, zijn vrouw, die de thee al had gezet. Toen keek ze haar man eens aan met een vragend gezicht en het leek wel of ze ergens op wachtte. Maar de machinist stond zich juist te scheren en hij merkte het niet. Hij had erge haast om klaar te komen. De trein moest op tijd vertrekken. En daar moest hij als machinist voor zorgen. Haastig at hij even later zijn boterhammen op, dronk zijn thee uit, kneep Tonia in haar wang en stapte de deur uit.

Heb je.... heb je niets vergeten? vroeg Tonia zachtjes.

Vergeten? Ik zou niet weten wat, zei de machinist en weg was hij.

Maar Tonia, die zuchten naar binnen ging, wist het wel. De machinist was iets heel belangrijks vergeten. Het was verschrikkelijk gewoon. Hij had er helemaal niet aan gedacht, dat zij jarig was. Hij had niet gezeg: wel gefeliciteerd, vrouwtje en hij had haar geen cadeautje gegeven. Hij was zomaar weggegaan. Heel haastig. Alsof het een doodgewone dag en niet Tonia's verjaardag was.

Tonia was verdrietig. Is dát een manier om je verjaardag te beginnen, dacht ze. En boos was ze ook. Ze ging naar de keuken en dacht: Ik ben tenslotte jarig en het is al erg genoeg, dat mijn man me nog niet eens gefeliciteerd heeft. Ik ga vandaag iets anders doen dan anders. In plaats van gewoon eten te koken, ga ik appelflappen bakken. Ik bak een stapel appelflappen. Honderd appelflappen bak ik en misschien nog wel meer. Wat denkt die man van mij wel, om zomaar mijn verjaardag te vergeten! Toen begon ze met een boos gezicht in het beslag te roeren. Ze had de grootste kom genomen, die ze in huis had. Daar kon genoeg beslag in voor wel honderd appelflappen. Het kan me niet schelen, wat ik er mee ga doen, dacht Tonia. Maar ik bak net zolang tot het me verveelt. Je mag toch wel eens wat anders doen, als je jarig bent. Dáár!

En terwijl Tonia boos en verdrietig tegelijk aan het bakken ging, stapte de machinist op de trein en zei vrolijk: ziezo, da's op het nippertje. De trein kan gelukkig precies op tijd vertrekken. Zo, nog één minuutje en dan gaan we maar weer! Toen blies de chef op zijn fluitje en stak zijn hand omhoog.

Tjoek, zei de trein, tjukketjukketjoet en daar vertrokken ze.

Ik had me vanmorgen bijna verslapen, zei de machinist tegen de stoker. Ik droomde, dat het woensdag was en dat ik mijn vrije morgen had.

Tja, zei de stoker, het viel zeker wel tegen, toen je wakker werd en je bemerkte, dat het vrijdag was. Vrijdag?, riep de machinist, maar het is toch zeker donderdag! Welnee, zei de stoker, gisteren was het donderdag. En de machinist fluisterde: dus het is echt vrijdag.... maar, dat is verschrikkelijk.

Waarom? vroeg de stoker verwonderd. Ik vind het fijn, dat het al vrijdag is. Dan hebben we gauw weer zondag. Maar de machinist dacht aan Tonia en zei zuchtend: dan is mijn vrouw vandaag jarig en ik heb er helemaal niet aan gedacht!

Jeetje, zei de stoker. Dat goeie mens zal ook geen plezierige verjaardag hebben. Misschien zit ze wel te huilen, bedacht demachinist. Misschien loopt ze wel weg, zei de stoker. Misschien.... tja, wat kun je nog meer doen, als je erg verdrietig bent? vroeg de machinist bevend van schrik. Van alles en nog wat, zuchtte de stoker en omdat de machinist toen heel verdrietig begon te huilen, werd hij bleek van narigheid, zo zwart als hij zag

Nu moet je weten, dat de trein altijd vlak langs het huis van de machinist kwam. Zijn huis lag dicht langs de spoorbaan. En de machinist, die zich zó vreselijk van streek had gemaakt over zijn jarige vrouw, kon het heus niet over zijn hart verkrijgen, om er vandaag zomaar roets, voorbij te rijden. Hij begon te remmen, zo gauw zijn huis in zicht kwam. Fuut-fuut floot de trein en toen stond hij stil. De mensen staken hun hoofden uit de raampjes en riepen: wat is er aan de hand? Staat het sein op onveilig? Is er een ongeluk gebeurd? Is de trein kapot? Is er soms iemand niet goed geworden? Maar de machinist holde regelrecht naar zijn huis en riep

Vrouw, vrouw, hoe kon ik dat nou vergeten? Hartelijk gefeliciteerd. En je cadeautje heb ik verstopt in het kolenhok! Het is een mooie kralensnoer! Kijk eens vrouwtje, dat je er nog maar lang plezier van mag hebben, hoor!

Maar Tonia en de machinist konden nóg zo vrolijk zijn, omdat het allemaal toch nog in orde was gekomen, de reizigers waren helemaal niet vrolijk hoor! Ze hadden haast. Ze waren die morgen toch niet voor niets op de trein gestapt. Waarom is de machinist weggelopen? riepen ze. En waarom rijden we niet verder!

Ik weet het ook niet, riep de conducteur, die helemaal van streek was. Weet jij het soms stoker? Nou, de stoker wist het wel. Eerst zei hij alleen maar: uh.... uh.... uh.... want hij wilde zijn vriend, de machinist, niet graag verklikken. Maar de mensen schreeuwden zó hard en de conducteur zwaaide zo boos met zijn kniptang, dat hij het tenslotte maar vertelde. Dat is me ook wat! bromde de conducteur. Hoe durft die machinist! En de mensen schreeuwden: we schrijven een brief aan de directeur van de treinen. Wat denkt zo'n man wel! Machinist, machinist, wil je wel eens dadelijk komen! Ze maakten zo'n herrie, dat Tonia en de machinist het in de keuken hoorden. Hemeltje, schrokken ze, iedereen is boos. Wat moeten we beginnen?

Dast kost me mijn baantje, zuchtte de machinist, als de directeur het hoort!

De appelflappen, riep Tonia en ze stopte alle appelflappen, die ze die morgen zomaar gebakken had, in de wasmand. Zo holde ze samen met de machinist en de wasmand naar de trein. Mensen, mensen, riep ze, niet boos zijn, alsjeblieft! Ik tracteer jullie om het goed te maken, op appelflappen! En gelukkig waren de appelflappen van Tonia zó lekker, dat de mensen er allemaal graag eentje wilden nemen. De machinist gaf zijn vrouw een zoen en klom weer op de trein. Tjukke-tjukketjoek, deed de trein. En daar reden ze alweer. En de mensen, zul je vragen, mopperden die nog? Welnee, hoe kun je nu mopperen met een mond vol appelflap?

Foei toch!

Wat zeggen jullie van hem? Hij wil zijn napje met melk niet leeg drinken. En wat moet er nu gebeuren? Weet een van jullie dat? Laat het dan maar eens horen in een leuk verhaaltje. Het beste verhaaltje wordt bekroond met een speelgoedbon van vijf gulden. Doe je best!

De wolf en de magere hond

Een nog jonge wolf ontmoette eens een hond, die zo mager was als een graat. De hond, die wel wist, dat de wolf hem in stukken kon scheuren, begon hem te vleien. „Wacht nog maar enige dagen, vriend wolf", zei de hond, „want de dochter van mijn baas trouwt morgen en dan krijg ik zoveel te eten, dat u me niet meer zult herkennen. Nu ben ik helaas maar vel over been."

Dat moest de wolf toegeven en hij liet de hond dus lopen, nadat was afgesproken, dat zij elkaar na de feestdagen weer zouden ontmoeten.

Op de afgesproken tijd was de wolf natuurlijk in de buurt en hij likkebaardde al van verlangen, want hij had extra een dag gevast opdat het hondenhapje hem des te beter zou smaken. Maar de magere hond voelde er niets voor om opgepeuzeld te worden. En toen hij bij de wolm kwam, zei hij: „Dat is aardig van u, mijnheer de wolf, dat u toch bent gekomen. U treft het buitengewoon goed, beste vriend, want ik hoor Medor, mijn kameraad, aankomen. Hij zal het buitengewoon op prijs stellen u te mogen begroeten."

Maar daar had de wolf niet van terug. Want Medor was berucht onder alle jonge en oude wolven, want hij had al menige wolf naar het wolvenparadijs geholpen. Dus nam onze jonge wolf de staart tussen de benen en liep wat hij lopen kon.

Ja, wie er altijd op uit is om steeds maar meer te krijgen dan hij heeft, die vergaat het vaak zoals de jonge wolf. Dan gebeurt het weleens, dat die slokkers niet alleen niets meer krijgen, maar zelfs nog gevaar lopen datgene te verliezen, dat ze nog hebben en waaraan ze toch zo gehecht zijn.

Mooie tekening, hè. Weet je wie hem gemaakt heeft? Elia Muzo, die op de Panamaweg nummer 30 woont. Wie kan er nog meer een prachtige tekening maken van een balletdanseresje? Stuur maar op! Wie weet, win je er wel tien punten mee!

De schuttingen van Properingen

In het stadje Properingen woonde een meisje, dat Paulientje heette. Paulientje zat in de eerste klas en ze kon al keurig schrijven. Paulientje vond dat schrijven een plezierig werkje was. En dat kon niemand haar natuurlijk kwalijk nemen. Maar op een keer kreeg Paulientje een grote doos met krijtjes. En toen begon in het stadje Properingen de narigheid. Geef mij ook een krijtje, vroeg Harrie, het jongetje van de overkant. Daar moest Paulientje nog eens over denken. Je geeft tenslotte niet zómaar krijtjes weg. Maar Harrie zei: phoe, je hebt er genoeg. Hij pakte de doos en nam er eentje uit. Geef hier! riep Paulientje. Ze trok aan de doos en alle krijtjes rammelden door elkaar. Doe niet zo flauw, zei Harrie van de overkant. Help! Heup! riep Paulientje. En toen viel de doos met een smak op de grond en de krijtjes vlogen in stukken över de straat.

○ ○ ○

Paulientje was boos. Ze ging naar de muur en schreef daar op: Harrie is een dief! Ziezo, dat stond daar nu eens goed. Zo kon iedereen het lezen. Maar Harrie zei: ik een dief voor zo'n onnozel krijtje! En hij schreef op een andere muur: Paulientje is gek. Ziezo, dat stond daar nu al even goed. Paulientje werd nóg bozer. Ze schreef met heel grote letters: „Harrie is zelf gek" en toen schreef Harrie weer: Paulientje is nog veel gekker! En ze hadden het geweldig druk die twee. Met boos zijn en met schrijven. Maar er woonden natuurlijk nog veel meer kinderen in het stadje Properingen. Die zagen de doos met krijtjes over de grond liggen en ze raapten vlug allemaal een stukje krijt op. En toen kregen ze zomaar met hun allen opeens de schrijfwoede. Alle muren en alle schuttingen werden volgeschreven. Met namen, met zinnetjes, met van alles en nog wat. De meester is stout, stond er op een muur. En: onze juffrouw is heel streng. En: lang leven de krijtjes van Paulientje! En: wat hebben we een pret!

○ ○ ○

Maar de burgemeester van het stadje Properingen had helemaal geen pret, toen hij al die volgekraste muren zag. Je moet weten, dat hij juist heel erg van schoon en van netjes hield. Hij had grote borden laten maken met: ALLEEN SCHONE DINGEN — IN HET STADJE PROPERINGEN erop. Die had hij op verschillende plaatsen in het stadje neer laten zetten, zodat de mensen het allemaal lezen konden. En nu zag hij opeens hoe smerig alle muren en schuttingen er uit zagen. Lieve deugd, riep hij, wat een schande voor het stadje Properingen! Alle muren zijn volgeschreven. Hola kinderen, hou op of ik roep de politie!

Juist kwam er een politieagent de hoek om. Had u mij geroepen willen hebben, heer burgemeester? vroeg de politie.

Jawel, zei de burgemeester streng. Ik ben heel boos.

Zo, zei de agent en op wie bent u dan wel heel boos? Zegt u het maar, dan zal ik er dadelijk eens op af gaan.

O ja? bromde de burgemeester. Dan zal ik het je eens gauw vertellen. Ik ben boos op al die stoute kinderen, die de Properingse muren hebben volgeschreven of 't maar niks is!

Wel hier en daar.... begon de agent. Maar de burgemeester zei: Stil, ik ben nog niet klaar. Ik ben ook boos op de politie-agenten. Waarom hebben jullie niet op de kinderen gelet? Wat hebben jullie vanmiddag uitgevoerd? We.... we hebben op de auto's gelet, stotterde de agent. En op de fietsen. En op de knipperbollen, dat alle mensen daar netjes overstaken.

○ ○ ○

Zo, zei de burgemeester. En ondertussen hebben de kinderen ons hele stadje volgekladderd met krijt. Maar daar hebben jullie niet naar gekeken hè?

De agent sloeg beschaamd zijn neer. De kinderen trouwens stonden beschaamd met de handen op hun rug bij de volgeschreven muren en ze hadden 't erg benauwd. Paulientje en Harrie stonden helemaal vooraan. Ze waren niet eens meer boos op elkaar. Ze waren nu alleen nog maar bang.

Foei, zei de burgemeester. Ik zal jullie eens léren schrijven! Morgen is het woensdag en dan hebben jullie de hele middag vrij. Dan moeten jullie allemaal strafregels schrijven. Tweehonderd strafregels: Ik mag de muren niet volschrijven. En die breng je bij mij op het gemeentehuis. Is dat begrepen? Nog mopperend stapte de burgemeester naar huis. Foei, zei hij tegen zijn vrouw. De kinderen hebben alle muren en alle schuttingen volgeschreven. Is het geen schandaal voor onze stad! Maar ik zal ze wel krijgen hoor! Ze moeten allemaal tweehonderd strafregels schrijven, op hun vrije woensdagmiddag. En.... en hoe komen de muren dan weer schoon? vroeg de vrouw van de burgemeester. Dat zullen we dan wel zien, zei de burgemeester. Daar heb ik nog niets over nagedacht. Een burgemeester heeft zóveel aan zijn hoofd. Kan ik soms overal tegelijk aan denken?

○ ○ ○

Nee, dat kon de burgemeester niet, dat wist zijn vrouw heel best. Maar de vrouw van de burgemeester wist 'n betere straf. En toen de burgemeester de volgende middag druk aan 't vergaderen was, liet ze alle kinderen van de stad bij elkaar komen op het marktplein. Jongens en meisjes, zei ze, jullie hebben de stad heel lelijk gemaakt. Maar nu moeten jullie meehelpen om alles weer schoon te schrobben ook. Kom maar gauw!

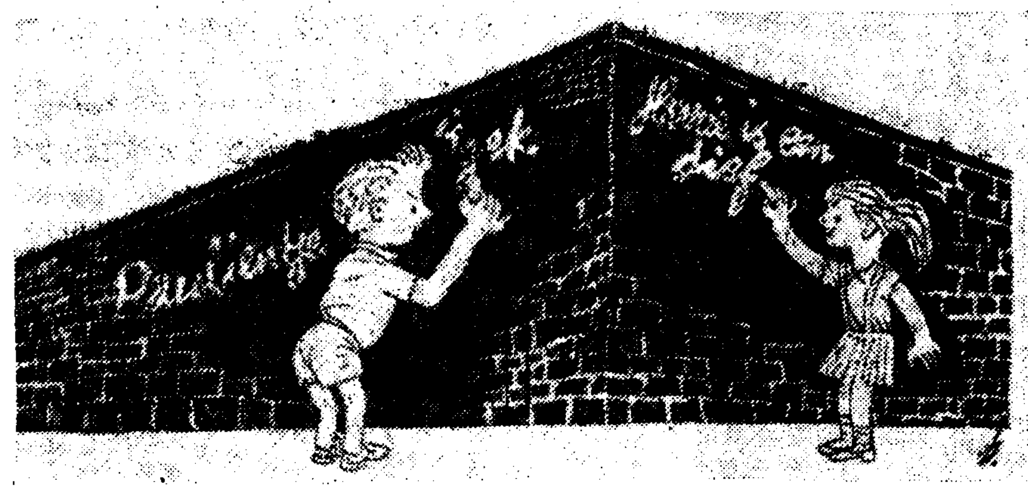
Ik heb hier teilen met zeepsop klaar laten zetten. En de borstels liggen er naast. Ga maar gauw aan 't werk.

Maar onze strafregels dan? vroegen de kinderen.

Dat maak ik wel met de burgemeester in orde, beloofde zijn vrouw. En zo lieten de kinderen hun schrijfwerk in de steek om aan het poetsen te gaan. Roets, roets.... Paulientje is gek, Harrie is een dief, de meester is stout, alles vloog met zeepsop van de muren. En toen de burgemeester uitvergaderd was, waren alle muren van het stadje veel schoner nog dan eerst. En waar zijn de strafregels? vroeg de burgemeester, die nog niet dadelijk wou laten merken, hoe mooi hij 't vond.

Ik heb gezegd, dat het hoefde, zei de vrouw van de burgemeester.

Hm, zei de burgemeester van het stadje Properingen. Maar ik waarschuw jullie. Als het nog eens gebeurt, dan schrijven jullie geen tweehonderd maar vijfhonderd strafregels. Hu, vijfhonderd strafregels! Daarin hadden ze geen van allen zin. En zo komt het dan ook, dat het stadje Properingen nog altijd de allerschoonste muren heeft.

Beste tante Corrie

Ik heb op het ogenblik

.... punten

Ik heet: ....

en ik woon

....

....

Droom wordt werkelijkheid

De heer Bartell sprak tijdens de persconferentie over een droom, die werkelijkheid zal worden, daarbij doelende op het stichten van Antilliaanse televisiestations. De droom wordt werkelijkheid, doordat de regering bereid is alle verliezen te dragen. Wij voorspellen dat die verliezen zeer groot zullen zijn. We hebben iets gehoord over de zeer lage en aantrekkelijke advertentietarieven en daarvan uitgaande ziet het er naar uit dat de inkomsten uit advertenties op Aruba ten hoogste ƒ 10.000.— per maand zullen zijn. De exploitatie van het ARUBAANSE station zal zeker meer dan het driedubbele bedragen. Indien de televisiekijkers dit verlies moeten dragen door een bijdrage, zal dit bij 2000 toestellen neerkomen op een maandelijkse belasting van ƒ 10.— per toestel.

Wij bewonderen tot dusver het overheids televisiebeleid niet. De politiek kennende, voorzien we dat het NIET op een luisterbijdrage zal neerkomen, maar op een rechtstreekse subsidie, die dus door ALLE belastingbetalers betaald wordt, ongeacht of zij al dan niet willen „genieten" van de „zegening" der televisie.

Dat zou wel hoogst onrechtvaardig zijn, maar wij voorzien dat deze angstdroom eveneens werkelijkheid zal worden.

Ofschoon de advertenties naar onze mening dus slechts dertig procent van de kosten zullen dekken, betekent het onttrekken van dit bedrag aan de organen die thans geheel van de reklame moeten leven (bijv. radio) dat zij in nog groter moeilijkheden zullen komen, als thans reeds het geval is.

Het lage T.V. advertentietarief, dat gebaseerd is op de overheidssubsidie, betekent voor de radio een unfaire concurrentie.

Bij het uitgeven van radiovergunningen heeft de regering nimmer rekening gehouden met de culturele taak van dit zeer belangrijke communicatiemiddel. Op Aruba zijn er thans drie stations en lopen er nog twee vergunningen, waaronder de laatste en nieuwste een voor de Vereniging van Curaçaoënaars op ons eiland... Een Amerikaans missie, radiostation, dat aanvankelijk werd aangekondigd als niet commercieel, heeft zich ook ontpopt als puur commercieel station, dat met aantrekkelijke franje-programma's, die niets met de missie te maken hebben, de luisteraars lokt naar die programma's waarom het dit, volksvreemde, Amerikaanse station te doen is.

De radio op Aruba is, behalve wat dit missiestation betreft, in handen van landskinderen, die er hun idealen in hebben neergelegd en een droom werkelijkheid maakten, zonder dat de regering een vinger uitstak om te helpen.

Zij betalen een hoge zenderhuur aan het gouvernement, waardoor zelfs oude zenders nog renderend zijn voor de overheid. Zij betalen het volle pond aan invoerrechten. Zij gaan voort met hun culturele missie, ondanks het feit dat de spoeling steeds dunner wordt door het uitgeven van concessies aan politieke vrienden en groeperingen.

Er was enkele jaren geleden en wij vernamen dat het eerst uit een verslag van een interview in Nederland met de heer van Haaren, die daar toen een studie maakte, een voorstel van Radio Kelkboom en Curom om een televisiestation te stichten voor de Nederlandse Antillen. Deze omroepen die het klappen van de zweep kennen, stelden voor een tweetal stations, die over en weer elkaars programma's zouden relayeren. Dat was een gezonde opzet, omdat dit de meest efficiënte en economische manier van werken zou zijn.

Ofschoon het hier typisch Antilliaanse instellingen betrof heeft de regering hier nimmer de helpende hand uitgestoken.

Zij heeft gezocht tot een Amerikaanse groep gevonden werd, die tegen betaling bereid is, om hier een uiterst kostbaar en luxueus televisiebedrijf te leiden.

Wij zijn vóór een televisiebedrijf. Dan dient het echter op een gezonde basis te worden geschoeid. Dan moet, VOOR men begint te bouwen en te „plannen" de financiering goed en gezond geregeld zijn. Dat is niet gebeurd.

De stations zullen een zware last leggen op de Antilliaanse bevolking. De advertentietarieven liggen veel te laag en zullen daardoor de bestaande Arubaanse stations, die het eigendom zijn en grotendeels geleid worden door landskinderen in de grootste moeilijkheden brengen.

Het is nog niet te laat. Maar het wordt wel de hoogste tijd dat er een redelijke studie wordt gemaakt van de financiering, waarbij rekening wordt gehouden met de belangen van de radiostations. Het allerbeste zou zijn als men het hele complex vaan televisie en RADIO-beleid, tegelijkertijd onder de loupe nam, om meteen tot sanering te komen van het radiobestel.

Wij hopen dat er goede televisie stations komen en wij vertrouwen dat de Bartellgroep in staat is om deze droom te verwezenlijken. De regering dient echter onmiddelijk een reële studie te maken van de financiële problemen en daarin andere betrokkenen kennen. Anders wordt straks een droom, die een nachtmerrie was, werkelijkheid.

FEESTDAG VOOR JEUGDBRIGADIERS

Oranjestad. — Enige tijd geleden werd door de agent Wijffels, van de Verkeersafdeling, het initiatief genomen om de jeugdverkeersbrigadiers voor hun werk te belonen. Hiertoe werd hem door de Lions en in het bijzonder door de heer Pieters, als oprichter en promotor van de jeugdverkeersbrigadiers, de volle medewerking toegezegd.

Het begon al met het plaatsen van kerstbomen bij de scholen waar de verkeersbrigadiers werken. Voor de kinderen begon het feest al toen zij om de boom geschaard gefotografeerd werden.

Eergisteren werd echter het hoogtepunt van het feest bereikt. Met een grote autobus werden de 4 meisjes en 43 jongens naar de vleermuisgrotten gebracht. Ondanks het griezelen van de rakelings langs vliegende vleermuizen was de grot zo bezienswaardig dat niemand behoefte gevoelde om de grot te verlaten. Eerst toen een vleermuis was gevangen en van dichtbij bekeken en bewonderd, werd de terugtocht aangevangen.

Nadat in de Victoria Bettling Co. de dorst was gelest en het vervaardigen van limonade was bewonderd, werd de tocht voortgezet naar de Pova-Beach. Op de Pova-Beach vertoeven zonder te zwemmen bleek niet mogelijk te zijn. Er werd dan ook heerlijk gezwommen.

Na dit zwemmen werd de protesterende maag voorzien en de dorst gelest.

Dat ook het werk van de jeugdverkeersbrigadiers de volle belangstelling en waardering geniet van de politie moge blijken door de aanwezigheid van de commissaris van politie, de heer De Jager. Hij sprak de jongens toe over het vele en nuttige werk, dat reeds door hen verricht was bij de scholen en hij hoopte, dat de jongens, ook in hun verdere leven zouden voortgaan met het zo mooie, doch vaak moeilijke werk van het helpen van de medemens.

In dit geval bestaat jullie hulp, zo sprak de heer De Jager, uit het helpen oversteken van de medescholieren, hetgeen tevens betekent de verhoging van de veiligheid van het verkeer op Aruba. Verder bewonderde de heer De Jager hen voor de grote verantwoordelijkheid, welke zij reeds op zo jeugdige leeftijd te dragen kregen.

Hierna sprak de heer Tommy Pieters, als voorzitter van de Lions en tevens oprichter en promotor van de Verkeersbrigadiers, onze jeugdige agenten toe. Hij memoreerde de oprichting van de Verkeersbrigadiers, enkele jaren geleden en de prettige samenwerking met de heer Boelhouwers, thans met pensioen, die de al het nodige had gedaan om de plannen tot werkelijkheid te brengen. Dat de heer Boelhouwers hierin geslaagd is, moge wel blijken uit het aantal verkeersbrigadiers dat wij thans op Aruba hebben. Na het vertrek van de heer Boelhouwers was het contact tussen de Verkeersbrigadiers en de Lions minder geworden. Het deed spreker thans groot genoegen te zien, dat dit contact, dank zij de chef van de verkeersafdeling, de heer De Keyzer, en de agent van politie Wijffels, on zeer verheugende wijze in ere was hersteld.

Verder deed het spreker genoegen dat de heer Wijffels, namens de politie de belangen van de verkeersbrigadiers wilde behartigen, zodat de plaats van de heer Boelhouwers weer bezet was. Ook de onderwijzers betrok de heer Pieters in zijn dank. Ook hen komt alle eer toe, daar zij dagelijks het toezicht op de verkeersbrigadiers hebben.

Na deze enigszins ernstige episode in het leven van de verkeersbrigadiers brak een gejoel los, toen de heer Wijffels bekend maakte, dat zou worden overgegaan tot het uitreiken van de cadeaus. Dit is ook begrijpelijk, want voor elke brigadier was een cadeau beschikbaar. Onder de cadeaus zagen wij enkele fototoestellen, schooltassen en vele andere mooie geschenken. Door de Lions werden alle brigadiers verder nog bedacht met een vulpen.

Hierna werden nog enkele films vertoond, waarna de autobus onze jeugdagenten om half acht naar huis bracht.

Alles bij elkaar is dit voor onze jeugdige agenten een ware feestdag geweest en we zijn er van overtuigd, dat vele andere jongens heel wat gemist hebben. Voor deze jongens bestaat de mogelijkheid om het volgende jaar van de feestdag te genieten, alleen moeten ze dan zorgen, dat ze ook bij de Jeugdverkeersbrigade komen.

Ook na deze feestdag kunnen de jongens nog even genieten, daar zij nog allemaal een foto van hun kerstboom krijgen en een diploma, uitgegeven door de Lions.

Dat de feestdag in alle opzichten geslaagd is, bleek wel uit de grote tevredenheid van onze stille, doch vastberaden Jeugdverkeersbrigadiers.

„Als de kraanvogels overvliegen"

Oranjestad. — Ofschoon de meningen over het Russische filmproduct dat door de Filmliga dit keer gebracht werd ongetwijfeld uiteen zullen lopen, kunnen wij niet anders doen dan het programma zonder meer uitstekend te noemen.

De opnamen in deze Russische prent zijn superb: het spel der artisten briljant. Zelden zagen wij een zo fraaie vertolking van een betrekkelijk eenvoudig thema. Een film die niet warm genoeg aanbevolen kan worden. Het bestuur der Filmliga heeft terecht gemeend deze zeer bijzondere film twee maal te moeten vertonen. Voor hen die belangstelling hebben voor onze Russische medemensen: een film die niet gemist mag werden. Zondagavond om half negen wordt hiertoe nogmaals gelegenheid geboden.

Uit politierapporten

Oranjestad 14 januari — Hilario Ras vond bij de Ecury Garage een sleutelring met 12 sleutels, die hij aan de wacht te Oranjestad deponeerde.

Joseph van Heiningen, wonende Weg Rooi Congo 3c verloor twee stukjes Landsloterij, genummerd 11674, trekking 21 januari a.s.

In de avonduren werd telefonisch assistentie gevraagd in de Rio Bar, waar een dronken man last veroorzaakte. Hij werd door de politie ter ontnuchtering ingesloten.

Aangifte werd gedaan van een inbraak en kleine diefstal in het clubhuis van de Aruba Juniors. Er werden - doordat men zich door het breken van vier shutters toegang tot het locaal verschafte - drie tennisballen ontvreemd, terwijl een drietal blikjes chocolademelk, alsmede enige blikjes vruchtensap geopend werden achtergelaten. De politie stelt een onderzoek in.

Op de hoofdweg Oranjestad — San Nicolaas werd door een in oostelijke richting rijdende personenauto een kind aangereden, dat plotseling de weg overstak. Het gebeurde ter hoogte van Savaneta. Het slachtoffertje werd in het San Pedro Hospitaal opgenomen. Later op de dag werd de toestand als goed gemeld.

Om een uur 's nachts werd gemeld, door een man, dat hij door een onbekende was geslagen, die hem zijn contactsleutel afhandig maakte en er met zijn auto vandoor ging.

Het voertuig werd even later licht beschadigd te Paradera aangetroffen, nadat het door een cactushaag gereden was. De persoon die als bestuurder aangewezen werd, beweert echter, dat de eigenaar van de auto zelf gereden had. De politie heeft de zaak in onderzoek. De schade bedraagt naar schatting 50 gulden.

In de laagte van Barcadera, waar de telefoondienst herstellingswerkzaamheden uitvoert aan de leiding die onder de Noordelijke wegberm ligt had een gecompliceerde aanrijding plaats. Het uit oostelijke richting naderend verkeer wordt hier door middel van waarschuwingsborden op de toestand attent gemaakt. Een in de richting der stad rijdende auobus stopte voor een waarschuwingsbord teneinde doorgang te verlenen aan een Lago-truck. Op het ogenblik dat de truck de bus naderde, werd de stilstaande bus gepasseerd door een Dienst pick-up, die blijkbaar haast had. De dienstwagen kwam klem te zitten tussen de Lago truck en de bus. De totale schade beloopt naar schatting 1150 gulden.

Binnengekomen 8 en vertrokken 6 schepen.

MONICA BOYAR, de nieuwe Latijns Amerikaanse ster, die door de Directie van het Aruba Caribbean Hotel is geëngageerd voor haar nieuwe Klompen Klub programma. Monica Boyar vierde triomfen in de meeste landen van het Westelijk Halfrond en trad o.a. op in een toneelstuk van Tenessee Williams („Summer and Smoke") en in een televisiefilm over het leven van Mata Hari.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat 16 Tel. 1233

Bioscopen:

De Veer 8.30 uur:
„Dangerous exile" met Belinda Lee en Louis Jourdan. Alle leeftijden.
zondag 6.00 uur: „Fort Massacre" met Joel McCrea en Forest Tucker. Alle leeftijden

Rialto 8.00 uur:
„Hell Bound" met John Russel en June Blair. Alle leeftijden.
Zondag 5.45 uur: „Bomba the golden idol" met Johnny Sheffield en Anne Kimbell. Alle leeftijden.

Principal 8.00 uur:
Zondag 6.00 uur: „Andy Hardy comes home" met Mickey Rooney en Patricia Beslin. Alle leeftijden.
Zaterdag: „Up periscope" met James Garner en Edmond O'Brien. 14 jaar
Zondag: „La bestia de otro planeta" met William Hopper en Joan Taylor. Alle leeftijden.

Aurora 7.30 uur:
Zaterdag: „Teodora" met Gianna Maria Canale en Georges Marchal. In het Italiaans met Spaanse tekst. 18 jaar.
Zondag: „Mujeres de fuego" met Ninon Sevilla en Carlos Baena. 18 jaar
Zondag 6.00 uur: „Star of Texas" met Wayne Morris en Frank Ferguson. Alle leeftijden.

[illegible] 7.30 uur
Zaterdag: „Chase a crooked shadow" met Richard Todd en Anne Baxter. Alle leeftijden.
Zondag: „The sign of Zorro" met Guy Williams en Henry Calvin. Alle leeftijden.
Zondag 6.30 uur: „Undersea Kingdom" met Ray Crash Corrigan en Lois Wilde. Alle leeftijden.

Nachtdienst Botica's:
O'stad: Botica Oduber Tel. 1080
S. Nic: Botica Central Tel. 5006

Wit Gele Kruis:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda, tel. 2200.

Jeugdcentrale „La Salle"

Zaterdag 16 januari 1960
Club Noord:
7 p.m. Filmavond voor de leden
3 p.m. Baseballtraining Little League
SINT JOZEFBOND Estrella:
7.30 p.m. Volleyballtraining jongens
Ping-pongtraining

Zondag 17 januari 1960
10 v.m. Club voor Senioren
10.15 v.m. Bestuursvergadering
10.30 v.m. Tafeltenniswedstrijd Rio Club - U.J.N. Club Noord
Sint Jozefbond. Estrella
10.30 v.m. Baseball Little League: P.K. - Hilton Shoes.
10.30 v.m. Ping-pong: Estrella II - Don Bosco III in Club Estrella.
Estrella IV - Caribe in Club Caribe

Maandag 18 januari 1960
Club Noord:
5 p.m. Voetbaltraining
6.30 p.m. Club voor Senioren
Sint Jozefbond. Estrella (s.c.):
5 p.m. Baseballtraining Little League.
6 p.m. Muziekles
7.30 p.m. Ping-pong: Estrella 1 - Local Club in Commandeursbaaiclub.
Voetbal: Estrella - S. Nicolas Jr. in Lago Sportpark
7.30 p.m. Basketballtraining dames
Trupialen:
3.15 p.m. Junioren Koorrepetitie
6.30 p.m. Senioren Koorrepetitie

Perkins overleden

George Perkins, Amerikaans ambassadeur bij de NATO van 1955 tot 1957, is maandagavond op 64-jarige leeftijd te New York overleden. Hij was o.m. hoofd van de afdeling industrieën van de Amerikaanse organisatie voor economische samenwerking (E.C.A.) in Europa en van 1949 tot 1953 onderminister van buitenlandse zaken voor Europese aangelegenheden.

LAATSTE NIEUWS

Naar Mars

Russische geleerden hebben de route voor een raketvlucht naar Mars — de rode planeet — in kaart gebracht. Binnen twee jaar zou een raket kunnen worden gelanceerd, die om Mars kan cirkelen en naar de aarde kan terugkeren.

Plezierig vooruitzicht

Rusland heeft thans operationale raketten, die praktisch onbegrensde afstanden kunnen afleggen en die onderweg niet kunnen worden geraakt, zo heeft de Russische minister van defensie, Malinofski, op de bijeenkomst van de opperste Sovjet meegedeeld. Deze raketten kunnen elk doel op vijandelijk gebied treffen met een lading, waarvan de kracht gelijk is aan die van twee miljoen ton gewone bommen van het type, dat in de tweede wereldoorlog gebruikt werd.

Allen gered

Reddingsvliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht hebben vrijdag de laatste zestien mannen gered van de ijsschots „Charlie", waarop sinds mei van het vorige jaar in totaal 27 geleerden en leden van de luchtmacht waarnemingen verrichtten in de Noordelijke IJszee. De evacuatie was noodzakelijk geworden doordat de schots afbrokkelde. Het drijvende station bevond zich op 450 mijl ten noorden van Point Barrow, de noordelijkste punt van Alaska.

De Amerikaanse luchtmacht heeft in het geheel vijftien vluchten gemaakt om de mannen en het wetenschappelijk materiaal in veiligheid te brengen.

Zuivering

Afgevaardigden van zes landen (Amerika, Engeland, Frankrijk, Finland, Oostenrijk en Uruguay) bij de V.N. hebben een resolutie voorgesteld ter veroordeling van de recente anti-Joodse incidenten en ter oprichting van een zuiveringskamer der Verenigde Naties voor rapportering van dergelijke voorvallen.

Hitler-maniak bekleedt hoge functie

Sidney Erich Nolm, een zuid-Afrikaan die in de jongste oorlog werkte voor een nazi-radiostation, heeft een auto-biografie geschreven, waarin hij het nazi-Duitsland, zijn doeleinden en leiders prijst, zo schrijft de onafhankelijke Johannesburg Sunday Times.

Holm werd in 1946 tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens verraad tegen zuid-Afrika, maar werd na achttien maanden vrijgelaten. Hij bekleedt een belangrijke functie op het nationale bureau voor onderwijs en sociale wetenschap in Pretoria.

Volgens het blad deed hij in zijn boek een felle aanval op het internationale jodendom. Hij prees Hitler als een van de grootste mannen der geschiedenis en vergelijkbaar met Julius Ceasar.

Het Afrikaanse blad „Die Vaderland" schrijft dat Holm in een vraaggesprek zei dat zijn boek, dat „toevallig op dit ogenblik verschijnt", door de Britse pers in zuid-Afrika was gebruikt om de anti-semitische campagne te onderstrepen.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

ZATERDAG

15.15 Een kwartiertje muziek uit Centraal-Amerika
16.30 Hora Infantil bao direccion di Sra Laura Hart
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken", het programma van en voor de Kon. Marine in de Nederlandse Antillen
19.00 Sportnieuws uit Nederland, samengesteld en gesproken door Dick van Rijn
19.45 De lichte toets met muziek uit alle landen
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Wil Epker aan de Curom-vleugel
21.15 Philips Populaire Platen
21.45 Zaterdagavond-dansparade
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

ZONDAG

08.32 Uitzending van de Hoogmis uit de kerk op Groot-Kwartier
11.00 Licht-klassieke werkjes
11.30 Ds. Kraan verzorgt de Protestantse morgenwijding
12.03 Lunchmuziek
12.40 „Christus tot de volkeren gebracht"
12.55 Intermezzo
13.00 Nieuwsberichten
17.02 Uitzending in samenwerking met het Portugese consulaat: „A voz de Portugal"
17.30 Voor de jarigen van vandaag
17.45 Voor de Katholieke jongeren
18.00 Noticia na Papiamento
18.10 Eerste deel van het Surinaamse hoorspel „Koss' biegg' man a no nottie"
19.00 Max Tak: „Hier is New York"
19.15 Raul Rosales aan de vleugel
19.30 Curom's boekenrubriek onder redactie van dr Hans Hermans
19.45 Bioscooporgelmuziek
20.00 Veelbeluisterde melodieën
20.30 Avondserenade
20.45 Vervolg der cursus Openbaar Kunstbezit van het C.C.C.
21.00 Derde deel van het hoorspel „Marie Antoinette" (in samenwerking met de Nederlandse Radio-Unie en de Sticusa)
21.48 Intermezzo van rustige muziek
21.55 „Zoeklicht op Nederland", transcriptie-programma van Radio Nederland Wereldomroep

MAANDAG

07.00 Nieuwsberichten
08.00 Herhaling van het nieuws
08.15 Muziek uit Italië
10.30 Klassieke muziek: het Boedapester Strijkkwartet vertolkt twee werken van Mozart
11.15 Operaklanken
11.55 Noticia na Papiamento
11.30 „Nos receta semanal", presentá pa firma Van Wilpen
12.45 Programma Antilliaanse Brouwerij N.V.

...hora infantil...

13.00 Variedad musical
13.30 The Philips Music Box
14.00 „Tableaux d'une Exposition" van Moussorgsky
14.30 „Tussen de bedrijven door"
15.15 Een kwartier met Harry Belafonte

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19,45 en 25,18 meter

ZATERDAG

18.43 Nederlands nieuwsjournaal, door Gerard de Haan
18.50 Nederland zingt
19.05 De week in Nederland, samenstelling en commentaar: Bert Steinkamp
19.20 Amusementsprogramma
20.05 Caraibisch panorama
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursoverzicht
20.45 Ter overdenking, door Pater J. B. v. Croonenburg.

ZONDAG

16.30 Internationaal „Happy Station" programma
18.32 Internationaal en Nederlands nieuws, aangevuld met voetbaluitslagen eredivisie
18.40 Promenade concert door het Promenade orkest
19.10 Het Metropole orkest o.l.v. Dolf van der Linden
20.00 Protestants wijdingswoord, door ds. F. Oberman
20.15 De sport van het weekeinde
20.35 Vrolijke muziek
20.45 Nieuws in het kort

RADIO KELKBOOM

ZATERDAG

18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Groeten uit Nederland
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte Americana
20.30 Un programa cu Daniel Santos, Bienvenido Granda y Alberto Beltran.
20.45 Un programa cu Pototo cu Filomeno
21.00 Un programa cu Benny Moré
21.15 Musica Bailable

ZONDAG

9.00 Transmision di Kerki Protestant
9.45 Jan Corduwener
10.00 Vistas Of Israel
10.30 Musica Varia
11.00 Un programa cu Hermanas Benitez
11.15 Orquesta America del 55
11.30 Merengues
11.45 Un programa cu Roberto Faz
12.00 Musica poesie y composicion antillana
12.30 Musica Hulandez
12.45 Norte Americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica Varia (Danzon, merengues y Wals.)
16.00 Radio Nederland Wereld Omroep
17.00 Un programa cu Carmen Delia Dipini
17.15 Un programa cu Orlando Vallejo
17.30 Musica cu Padu Lampe
17.45 Un programa cu Conjunto Casino
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Programa di Lago
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte Americana
20.30 Programa di Elmar
21.00 C.C.A.

RADIO CARACAS TELEVISION

ZATERDAG

17.15 Cortos cinematograficos
17.30 Venezuela mira su futuro
18.30 Ivanhoe
19.00 Teatro Pond's
19.30 Desafiando el peligro
20.00 El observador Creole
20.15 Vida y destino
20.30 Rin-tin-tin
21.00 Imacto
21.30 Tema con variaciones
22.00 Grandes peleas de los Estados Unidos

ZONDAG

6.30 Lo de hoy
10.00 Matinal en su casa
12.00 Carreras de caballos desde el hipódroma La Rinconada
17.50 Cortos cinematograficos
18.20 Wyatt Earp
18.50 Disneylandia
20.00 El observador Creole
20.15 La ley del revolver
20.45 Perry Mason
21.45 Camioneros
22.15 Cineprograma

Eisenhower:

Spoed met het project „Saturnus"

President Eisenhower heeft dr Keith Glennan, directeur van de N.A.S.A. (National Bureau voor Lucht- en Ruimtevaart) opdracht gegeven onmiddellijk de uitvoering van het ruimteprogram „Saturnus" zoveel mogelijk te bespoedigen.

Dit project is gericht op de vervaardiging van een geweldige raket met een stuwkracht van tenminste 1.500.000 pond, die zware satellieten in banen rond de aarde, Venus en Mars zouden kunnen brengen en wetenschappelijke instrumenten op de maanoppervlakte kunnen zetten.

In zijn brief zegt de president, dat het van essentieel belang is ernstige pogingen te doen om de Amerikaanse produktie-capaciteit op het gebied der krachtige raketten te vergroten. Hij doet uitkomen, dat „Saturnus" een hoge voorrang in het wetenschappelijke werk heeft. Glennan wordt verzocht zo spoedig mogelijk na te gaan hoeveel aanvullende gelden hij voor de bespoediging van het program nodig heeft.

In politieke kringen te Washington schrijft men Eisenhowers stap toe aan twee oorzaken: de vorderingen, die Rusland op het gebied der raketten maakt en de druk van de democratische meerderheid in het congres, die verbetering van de Amerikaanse positie in de ruimtewedloop wenst.

Ontwikkeling op het gebied van vloeibaar aardgas

Deelname van Shell

Bekend is gemaakt, dat de belangen van de Koninklijke/Shell Groep van Oliemaatschappijen, de Continental Oil Company en de Union Stockyards and Transit Company of Chicago op het gebied van vloeibaar aardgas tot ontwikkeling zullen worden gebracht door middel van een gezamenlijk te houden vennootschap, de „Conch International Methane Limited".

Continental Oil and Union Stockyards — beide Amerikaanse maatschappijen met hoofdkantoren respectievelijk in Houston en Chicago — zijn pioniers in het onderzoek op het gebied van vloeibaar aardgas (in hoofdzaak bestaande uit methaan) via hun gemeenschappelijke dochtermaatschappij, Constock International Methane Limited.

Constock heeft, na veel kostbare experimenten met het vervoer van aardgas in vloeibare toestand bij een temperatuur van 160 gr. C., waardevolle technische kennis en octrooien op dit geheel nieuwe terrein verworven. Tot de ontwikkeling van het nieuwe systeem van Constock was er geen middel voor het overzeese vervoer van methaan als vloeistof.

Als gevolg van deze activiteit namen Constock en de Gas Council of Great Britain gezamenlijk deel via de British Methane Limited in het nemen van een proef met de verscheping van vloeibaar aardgas van Lake Charles, Louisiana (V.S.) naar het Verenigd Koninkrijk.

Men zal zich herinneren dat de eerste lading in februari 1959 met succes werd vervoerd door de „Methane Pioneer", een tanker die het gezamenlijk eigendom is van Constock en de Gas Council.

Sedertdien heeft dit schip regelmatig ladingen van telkens 2000 ton vloeibaar methaan afgeleverd op het speciale opslagterrein van de North Thames Gas Board of Canvey Island (Essex).

Aandeelhouders in de Conch International Methane Limited zullen zijn de Canadian Shell Limited (een maatschappij behorende tot de Koninklijke/Shell groep met haar wereldomvattende werkzaamheden zal ongetwijfeld ten goede komen aan de vermelden ontwikkeling van het commerciële vervoer van methaan in vloeibare vorm uit producerende landen naar afgelegen markten in de industriële gebieden van de wereld.

Sovjet-proeven in Stille Oceaan begonnen

De Russen zijn in de Stille Oceaan hun aangekondigde proeven begonnen met machtige raketten, die in staat zouden zijn vluchten naar de planeten te maken en zeer zware satellieten te lanceren. De proeven zullen een maand duren. De Sovjet-Unie waarschuwde de vorige week de scheepvaart weg te blijven uit een groot gebied nabij de Marshall-eilanden, waar raketdelen terecht zouden kunnen komen.

Geleerden menen, dat de nieuwe raketten in staat zijn een satelliet van vijf ton te lanceren en dat de proeven de problemen zullen oplossen van het doen landen van een raketlaboratorium op de maan.

Cuba-Egypte

De Cubaanse minister van buitenlandse zaken, Raul Roa, heeft ruim een uur geconfereerd met zijn Egyptische ambtgenoot, Mahmoed Fawzi, over de mogelijkheden ter verruiming van de samenwerking tussen de twee landen. Aan het onderhoud namen deel Armando Rivera, de Cubaanse ambassadeur te Cairo, en Omar El Gamal, de ambassadeur van de Verenigde Arabische Republiek in Havana.

Na het gesprek is geen enkele mededeling gedaan.

— DE ROTS —

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Ceromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30	
Soto	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	
Brievengat	6.00 en 8.00	Tevens avondmis om 18.00
Buena Vista	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 19.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag:

Pietermaai om 8 en 9 uur
Sta Ana om 9 uur
Groot-Kwartier om 7.15 en 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
Jan Doret om 8.30 uur

2de en 4de zondag van iedere maand op Stá. Familia om 9 uur.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00

Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)

Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Brievengat: 6.30
Buena Vista: 6.15.

ARUBA:

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 6.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

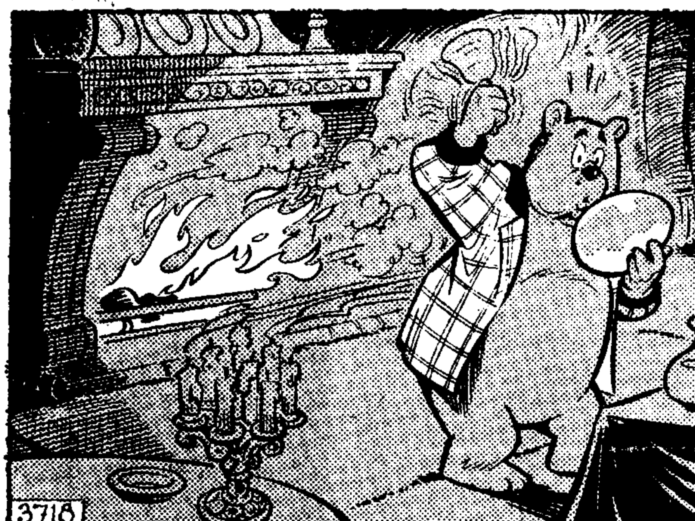
H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

a.s. Maandag, 18 januari, begint de INTERNATIONALE BIDWEEK voor de vereniging van alle Kerken op deze wereld. Tot en met 25 januari wordt iedere dag een gebed gevraagd voor deze intentie.

TOM POES EN DE FEUNIX

3718. — Heer Ollie staarde verwezen rond in het duistere vertrek, waar de stormwind joelend doorheen joeg. De vlammen sloegen uit de haard naar binnen, zodat een benauwde smook de ruimte vulde.

„W-wat gebeurt er toch?" prevelde heer Bommel met bleke lippen. „En w-waar is de feunix?"

Hij greep de tafelbel en luidde die krachtig. Daarna viel er een stilte in. De wind nam plotseling af en uit de schoorsteen was nu een vreemd lied te horen, dat zich snel verwijderde.

„Het zoeken is gedaan, nu moet ik gaan", zong iemand op schorre toon. „Steek vuren aan op volle maan; laat daar mijn ei in staan, kris kras krinkelbaan......"

De bediende Joost opende de deur en trad haastig binnen. Omdat alles duister was, knipte hij het electrisch licht aan en nu zag hij, dat heer Ollie in een moeilijke houding over het hardvuur gebogen stond.

„Hebt u gescheld?" vroeg hij. „Wilt u een ei bakken, als ik vragen mag? Zal ik......?"

„Zwijg!" zei heer Bommel, zich hoog oprichtend. „Je praat naar je verstand hebt, Joost! Doe onmiddellijk dat fladderlicht uit en ontsteek de kaarsen. Dit is geen gewoon ei; het is het feunix-ei, als je begrijpt wat ik bedoel, en ik ben er de bewaker van."

„Heel opmerkenswaardig, als u mij toestaat", zei de knecht onthutst. „Een feunix-ei, toe maar! Maar waarom zou men geen gebruik van electrisch licht maken, met uw welnemen?"

„Omdat", hernam heer Ollie met grote nadruk, „alles wat oud is en goed behouden moet blijven. Dat heb ik de feunix beloofd, voordat hij in de haard verdween!"

„Hoogst ongebruikelijk!" prevelde de bediende. „Wanneer men in de haard verdwijnt, zal men zich lelijk branden!"

Eric de Noorman — De Ontembare

74. — De onderhandelaars komen brutaal binnen schootsafstand en schreeuwen luide om toegang. „Om onze verdediging af te gluren, hè?" hoont Svein, zijn vuist schuddend. „We willen onderhandelen over onze hoofdman, die jullie hebben!" is het antwoord. „Ik onderhandel alleen met Harald zèlf", valt de Noorman in. „Laat hèm maar komen!" „Dat durft-ie immers niet!" brult de rover met de vlag terug. De mannen op de trans kunnen hun oren niet geloven. „Een vreemde manier om over je aanvoerder te spreken", gromt Olav. „Laat ze maar eens binnen", prevelt Eric nadenkend. „Het begint interessant te worden." Even later staan de zeven rovers tegenover hem en hij glimlacht nauw merkbaar; het zijn de kerels, die hij tegen het lijf liep, toen hij de eerste maal de burcht poogde te bereiken. Het verbaast hem niet als de woordvoerder zegt: „Je hebt gelijk gehad, koning Harald is een schurk. Hij bekommert zich niet om onze hoofdman en staat op het punt om aan te vallen. Maar wij vertikken het; en daarbuiten zijn er nog meer. Het is, dat de Skalde onze eis steunde, anders hadden we nooit de kans gekregen voor deze onderhandelingen." „En wat gebeurt er nu?" vraagt Eric kalm. „Hoe is het met de rest van Haralds bende?" „De meesten ken ik niet", antwoordt de rover schouderophalend. „Ik spreek alleen voor mijn eigen troep en voor Arn, onze hoofdman. Harald wil aanvallen, zodra wij terug zijn, maar wij gaan niet; wij blijven hier!" „Dat betwijfel ik", mompelt Eric, terwijl hij een krijger een teken geeft de gevangene te halen. Het is duidelijk aan te zien, dat hij zijn ogen niet gelooft, als hij enkele tellen later tegenover zijn eigen mannen staat. Kort brengt Eric hem op de hoogte. Arn knikt. „Onze zwaarden zijn voor de koning!" zegt hij nors. „Dat is goed, zoals ik het nu zie. Harald bedriegt ons, de koning zal ons belonen." „Zeker", knikt Eric glimlachend. „Welnu dan", herneemt Arn, zich tot zijn mannen richtend. „Keer terug naar Harald. Poog zoveel mogelijk vogelvrijen te bewerken, onze zijde te kiezen. Het is hun eigen belang, al weten zij dit niet. Want zij vechten niet voor hun eigen vrijheid, zoals Harald beweert, ze vechten zelfs niet voor Harald, maar voor de onbekende, die ook Harald in zijn macht heeft." „En wie is dat?" fluistert Eric, die in stijgende spanning toegeluisterd heeft. „Wie is dat dan?"

Op het witte doek

A night to remember

In „Cinelandia" is het Kenneth More die op pakkende wijze zijn aandeel levert in „A night to Remember", waarin opnieuw de schokkende ondergang van de Titanic wordt uitgebeeld. Het is nu bijna vijftig jaar geleden dat de „onzinkbare" zeer luxueus ingerichte Titanic op een ijsberg stootte en binnen drie uur in de golven verdween. Van de twee-en-twintig-honderd passagiers vonden er vijftienhonderd hun graf in de ijskoude Atlantische Oceaan. Het ware relaas van deze „grootste scheepsramp van de eeuw" kan men nog vandaag en morgen gaan zien.

Danseres van de duivel

Een hartstochtelijk spel speelt Brigitte Bardot in „De danseres van de duivel" met de rijke stierenfokker Mateo Diaz, die meent dat hij voor zijn rijkdommen alles kan kopen. Mateo, de Don Juan, wordt misschien voor het eerst van zijn leven, verliefd. Het meisje echter besluit zich eerst op Mateo te wreken en met een geraffineerd spel van lokken en afstoten drijft zij hem bijna tot wanhoop. Wanneer Mateo Eva ziet flirten met een jonge artiest, wordt hij zo razend dat hij de man neerslaat en ter afkoeling in een cel wordt opgesloten. De volgende dag verlaat hij als een gebroken man de gevangenis, de hoop dat hij Eva ooit zal veroveren, heeft hij opgegeven. Maar dan blijkt dat Eva genoeg van het spelletje heeft gekregen; bij de poort van de gevangenis staat zij op Mateo te wachten.

De aard van het gegeven en van de uitbeelding maakt „De danseres van de duivel" zeer ongeschikt voor jeugdige kijkers.

De film draait nog in Roxy op zaterdag 16 en zondag 17 januari.

Reprisal

In West-End is Guy Madison dit weekend de held in „Rprisal", een avonturenverhaal dat zich afspeelt in het Oklahoma van tachtig jaar geleden. Madison, de eigenaar van een ranch, wil niets liever dan zijn bezitting in vrede beheren. Maar zijn gedeeltelijk Indiaanse afkomst belet hem rustig verder te leven, wanneer hij ziet hoe om hem heen de Indianen worden geterroriseerd. Hij werpt zich in de strijd, wordt bijna gelyncht, moet bovendien kiezen tussen een Indiaans en een blank meisje. Hoe dan ook, liefhebbers van een avonturenfilm zullen zaterdag of zondag in West-End zeker aan hun trek komen.

Kunst-contact

—Lachend zorgen—

Vele zijn de zorgen van mevrouw Diemont, en wie haar aantreft achter haar bureau in het Cultureel Centrum Curaçao is alleen maar verbaasd dat ze óók nog zoveel lachen kan. De telefoon rinkelt bijna zonder ophouden. Uit brokstukken van gesprekken — we kunnen tenslotte ook niet helpen dat we er met onze neus boven op zitten — komt een heel bont beeld te voorschijn van wat zich in het C.C.C. afspeelt.

Het is er op het ogenblik bijzonder druk. Dat is geen wonder, met de op handen zijnde uitvoeringen van „Laiza", de opening van de teken- en schildercursus van de heer Dieleman en de start van de danscursus onder leiding van Carlos Sillié. Maar iedereen blijft er gelukkig vrolijk onder; er wordt alleen nog een beetje harder dan anders aangepakt. Mevrouw Diemont weet zich bij haar werk als hoofd van het bureau verzekerd van de graag- en goedgeboden hulp van mevrouw Römer, terwijl op het ogenblik ook haar dochter assisteert.

Mevrouw M. Diemont—Koiter

Opnieuw gaat de telefoon: bij de brandweer ligt de sirene klaar, die tijdens de opvoeringen van Laiza gebruikt moet worden. Of **iemand die maar wil komen halen.** Die „iemand" weet al wat er van haar verwacht wordt; er zijn in dat opzicht tussen moeder en dochter niet veel woorden nodig. Ziezo, die sirene komt er dus; in stilte hoopt mevrouw Diemont hetzelfde voor de stoelen, de schildersezels, de tekenschotten, voor alles wat er op korte termijn nog nodig zal zijn...

Intussen wijkt de glimlach niet van haar gezicht.

Ze laat ons het gebouw zien, waarin het cultureel centrum sinds december gevestigd is: het is de vroegere nijverheidsschool voor meisjes in de Kon. Wilhelminastraat; de achterkant van het gebouw kijkt uit — voor zover een achterkant uit kan kijken — op de Raderstraat. Een van de zaaltjes dient op het ogenblik 's avonds als repetitielokaal voor de toneelgroep; het aantal peukjes op de grond, dat na elke repetitie groter blijkt te zijn, duidt aan dat de spanning onder de uitvoerenden met de dag stijgt. Het hoort er allemaal bij: zonder hoogspanning geen topprestatie. In een andere zaal oefenen de balletgroepen; met overgave, denkt mevrouw Diemont, wanneer ze een van de barres in plaats van stevig verankerd in de muur, op de grond aantreft. Men ziet haar in gedachten een notitie maken; ze zou dat trouwens niet ander dan in gedachten kunnen doen, want ze heeft haar handen vol met verfkwasten, een vuil glas, en nog een paar ongerechtigheden, die ze bij haar rondgang door het gebouw heeft aangetroffen. Ze heeft ons ook de frisgeschilderde ruimte laten zien, waar vandaag de tekencursus start. Het begin is veelbelovend: er staan voor beide onderdelen — het fantasie-tekenen en het werken naar model — al candidaten op de wachtlijst.

Maar ook het oude werk blijft doorgaan. De leden van Openbaar Kunstbezit moeten op tijd hun reprodukties thuis krijgen, de agenda van het C.C.C. moet de deur uit, er dienen, kortom, allerlei bezigheden te worden verricht, die samen de coördinerende en stimulerende taak van een cultureel centrum uitmaken. Mevrouw Diemont gnuift een beetje om die grote woorden: ze horen ook zo typisch thuis in de mond van mensen, die over het algemeen niet weten wat er allemaal aan vast zit.

Drie jaar werkt ze nu bij het CCC. Het leiding geven gaat haar, naar het ons voorkomt, bijzonder natuurlijk af. Ze bekent dan ook grif dat ze het al jaren lang doet, vanaf de tijd toen ze nog in Suriname woonde, waar ze voor de U.S.O. werkte en allerhande uitstapjes, feestjes en excursies moest organiseren. Ze doet het allemaal graag al moet ze vijftig dingen tegelijk kunnen onthouden, terwijl ze die driehonderd andere zaken ook niet uit het oog verliezen mag. Laat u daarom niet misleiden, zouden we zeggen, als u mevrouw Diemont weer eens aan de telefoon krijgt. Ze mag dan lachen, maar dat is bepaald niet omdat ze niets anders aan haar hoofd heeft.

Studentenplaat voor herbouw societeit

De Studenten Grammofoonplaten industrie in Delft komt binnenkort uit het een tweede langspeelplaat, die verkocht zal worden ten bate van de herbouw van de onlangs door brand verwoeste sociëteit Minerva in ... Leden van het Leids Studenten Cabaret zullen met hun grappen en liedjes een zeer eigen bijdrage leveren tot het herstel van hun sociëteit. Zij zullen dat bovendien ook doen door een toernee van 15 januari tot 15 mei, waarbij zij heel Nederland willen afreizen.

Ben Essing, de man van het Blokker-festival, die na alle doorgestane moeilijkheden, de smaak van het organiseren nu eerst goed te pakken lijkt te hebben, zorgt voor de zakelijke leiding. Mocht iemands Leidse hart sneller gaan kloppen: hij schrijve spoorslags naar postbus 13, aldaar, waar men de plaat bestellen kan.

° ° °

Het Brabants Orkest gaat groot feest vieren: weliswaar pas in mei, maar men is er nu toch al behoorlijk druk mee. Reden van het feest: het tweede lustrum van het eerste openbaar concert. Reden van de drukte: een nieuw werk van Ton de Leeuw voor zangstem en orkest, met als tekst het gedicht „Hart van Brabant" van Harriët Laurey.

Heeft u die film al „geroken"

„Het mankeert er maar aan, dat het nog stinkt ook", dat was, volgens de overlevering, het commentaar van een grijze Ierse bisschop, die men had weten over te halen om een van de eerste geluidsfilms te gaan bekijken. Had de bisschop nog geleefd, dan had hij dezer dagen in New York de eerste geurenfilm kunnen mee-beleven. AromaRama heet het nieuwe procédé, dat bij een wandeling door Hongkong, een rozenfeest in Nice en een bezoek aan een Lappententent de bijpassende geurtjes levert. De luchtverversingsinstallaties in de bioscopen zorgen nu niet slechts voor frisse lucht, maar ook voor de neusprikkels, die de film begeleiden.

Aangezien uiteraard de tafrelen op het witte doek elkaar afwisselen mogen de geurtjes in de zaal niet achterblijven. Wat niet wordt weggezogen, nestelt zich dan in de kleren van de bezoekers. En in de gekwelde neuzen, die het onmogelijk ... kunnen verwerken.

Maar de film „Behind the Great Wall" was goed, het experiment uitstekend geslaagd en per slot van rekening heeft men tegen de geluidsfilm vroeger óók geprotesteerd.

Intussen weet Amerika nog niet heel zeker of de geur een even onvermijdelijke vernieuwing is als destijds het geluid; men houdt zich nog wat op de vlakte, en wat de heren van AromaRama betreft, die wachten met enige angst in het hart op Mike Todd Jr's versie van de stinkfilm, die men dezer dagen in Chicago langs elektronische weg zal kunnen beruiken. En omdat Mike Todd een naam heeft hoog te houden, zal zijn experiment zonder twijfel nóg grootser, indringender en geuriger zijn.

Van der Leeuw-prijs voor Andriessen

Het was een heugelijk moment in het Nederlandse muziekleven, toen professor Hendrik Andriessen de hem toegekende Van der Leeuw-prijs in ontvangst nam; ieder, die aanwezig was bij de uitreiking, was blij, dat de 67-jarige componist opnieuw in het openbaar verscheen. Men had hem al te lang gemist; gelukkig is hij een lange periode van overwerktzijn te boven gekomen, en alweer druk bezig met componeren. De K.R.O gaf hem opdracht een mis te schrijven voor orgel, koor en volkszang; het lijkt een opgave, die hem uit het hart is gegrepen. Van alle bezigheden is componeren voor professor Andriessen altijd de liefste gebleven. Ondanks zijn drukke werkkring als directeur van het conservatorium in Utrecht, later in Den Haag, ondanks de tijd, die hij aan zijn talrijke leerlingen besteedde en de uren, die hij improviserend veelal, achter het orgel doorbracht, zag hij kans het aantal van zijn composities tot over de honderd te doen oplopen. Een van zijn jongste werken, de Symfonische Etude, een voorstudie voor zijn vierde symfonie, heeft hem de Van der Leeuw-prijs opgeleverd.

In zijn composities heeft professor Andriessen altijd klare taal gesproken. Ze ontstonden stuk voor stuk uit een langzaam groeiproces, waaruit tenslotte de meest natuurlijke, eenvoudige vorm te voorschijn sproot. Misschien heeft Hendrik Andriessen altijd zulke vanzelfsprekende muziek kunnen schrijven, omdat hij er van uitgaat, dat kunst in diepste wezen een mysterie is. Toen hij in 1952 het hoogleraarschap aan de Nijmeegse universiteit aanvaardde, zei hij in zijn inaugurale rede hierover het volgende: „Het is geen gebrek van de menselijke geest de ziel der muziek als onpeilbaar te schatten. Behoort het zelfs niet tot de eer van ons verstand toe te geven, dat er tussen hemel en aarde meer is dan door onze schoolse wijsheid wordt gedroomd?"

H. ANDRIESSEN

Hongaarse moed

Zoltan Kodaly, de Hongaarse componist, die samen met Bela Bartok zorgde voor de opleving van de folklore in de muziek van beider vaderland, is op 77-jarige leeftijd opnieuw in het huwelijk getreden. De bruid is de 21-jarige studente Sari Peceli, dochter van een hoogleraar in Pecs. Het huwelijk is 18 december in het geheim gesloten. Kodaly's eerste vrouw is vorig jaar april op 95-jarige leeftijd overleden. Tijdens de oorlog is de componist bij de familie Peceli ondergedoken geweest.

Nederlands studentenorkest op toernee

Pittig als altijd heeft het Nederlands Studentenorkest, unieke instelling, die slechts twee weken per jaar in het openbaar treedt, maar dan met daverend succes, de nieuwe toernee geopend. De baten van dit veertiendaags optreden zijn ook nu weer bestemd voor het Universitair Asylfonds en het Studentensanatorium in Laren. Klap op de vuurpijl is het galaconcert in het Amsterdamse Concertgebouw op 29 januari. En dan maar weer tentamens doen, alsof er niets gebeurd is.

Nieuw boek van Ina - Boudier Bakker

Van een bijzondere prestatie mag men spreken, waar het mevrouw Ina Boudier—Bakker betreft: er is van deze vierentachtigjarige een nieuwe roman verschenen, die „De Eeuwige Andere" heet. Haar eerste boek, „Vrachten", verscheen in 1902. In de periode tussen toen en nu heeft zij regelmatig gepubliceerd: een tijdsafstand dus van bijna zestig jaar. En ook nu blijkt „De Eeuwige Andere" zonder meer een goed boek.

De bevolking van een aantal zomerhuisjes, die neergezet zijn op een deel van het terrein van een oude buitenplaats, levert het materiaal voor deze roman. Voor allen betekent het verblijf op het landgoed een keerpunt, een ontmoeting met „de eeuwige andere", de gestalte, die ons leven als ideaal vergezelt en begeleidt.

Kunst in het kort

Om het feit te herdenken, dat de toneelschrijver Anton P. Tsjechow honderd jaar geleden geboren werd, zullen de Haagse Comedie en het Rotterdams Toneel ieder een van zijn stukken op het repertoire nemen. In Rotterdam is dat „De Meeuw", in Den Haag „De Kersentuin", en in beide gevallen voert Peter Sjarof, als onbetwiste autoriteit, de regie.

° ° °

Een onlangs opgericht gezelschap van jonge en kennelijk optimistische acteurs, dansers, musici en mimespelers — „Het Vrije Toneel" — geeft binnenkort in Amsterdam onder leiding van Wim Burkunk de expositie-première: men heeft er „Christoffel Columbus" van Michel de Ghelderode voor uitgekozen.

° ° °

In het Haagse Gemeentemuseum zijn tot 27 maart honderdzestig Chinese schilderijen te zien, die daar onder het motto „1000 jaar Chinese Schilderkunst" zijn opgehangen. Mr H. J. Reinink heeft de opening verricht.

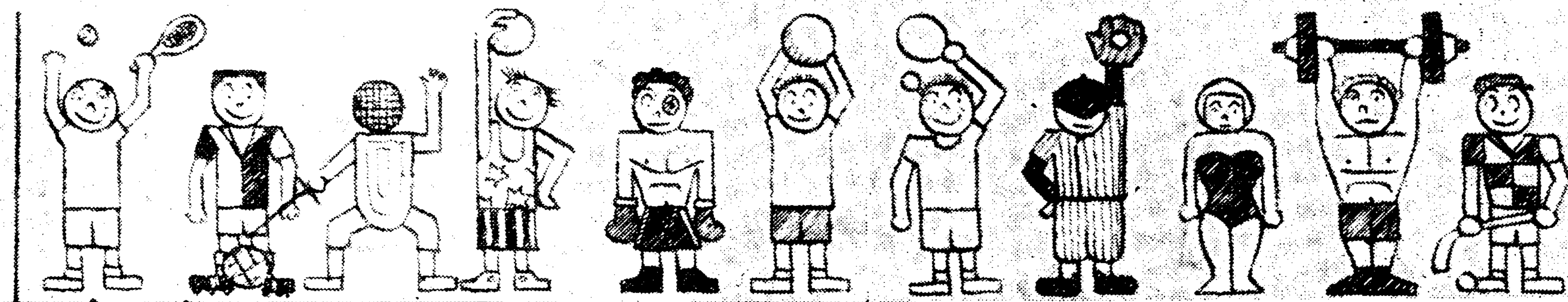
Appeltjes in „De Boog"

De kunstverzameling van Galerie De Boog is zojuist uitgebreid met litho's van Karel Appel en Corneille; een grote collectie houtsneden van de Duitse kunstenaar Bicker Riepe was al eerder aangekomen. De werken zijn voor verkoop bestemd, niet hoog in prijs en bieden een nieuwe gelegenheid om huis of kantoor met een kunstwerk te verrijken.

Wie in juni, juli of augustus België kan gaan bezoeken, zal in Brugge een magnifieke tentoonstelling vinden, die „De eeuw der Vlaamse primitieven" zal worden genoemd. Hoge beschermheren zijn Koning Boudewijn en President Eisenhower. De tentoon gestelde vijftiende-eeuwse schilderijen komen uit musea en particuliere verzamelingen in de Verenigde Staten. Na Brugge gaat de expositie naar New York, Philadelphia en Detroit. Brussel is ook zonder de expositie bijzonder boeiend. Het is een van de meest pittoreske stadjes van Europa. Onze foto geeft een charmant détail van het plaatsje, dat jaarlijks duizenden toeristen trekt.

AMIGOE-SPORT

De bekende Nederlandse zwemsterren Mary Kok en Herman Willemse zijn dezer dagen uit Nederland naar Argentinië vertrokken, alwaar zij zullen deelnemen aan lange-afstandszwemwedstrijden.

Zeilwedstrijden op Spaanse Water

Verrassend groot aantal deelnemers

Wanneer zondag om 12.30 uur het startsein gaat, zullen er veertig jachten tegelijk in een wedstrijd zijn, bij ons weten het grootste aantal ooit op Curaçao in een zeilwedstrijd gestart. De organiserende vereniging had niet op zo'n grote opkomst van Curaçaose zeilers gerekend en met deze opkomst ishet bewijs geleverd, dat er zeer veel animo bestaat voor de zeilsport en tevens voor het wedstrijd-zeilen.

Na de Piscaderatocht van verleden jaar hopen we dat deze wedstrijd de grondslag zal leggen voor nog vele ontmoetingen tussen Curaçaose zeilers, het water is er, de boeien eveneens en wind.... nu, daar zullen we maar over zwijgen.

Woensdagavond waren de deelnemers gezellig bijeen in het paviljoen Rust & Burgh en werd de wedstrijd voorgezeild op een.... schoolbord. Van start tot finish werd in details behandeld, eveneens de uitkijkbepalingen (waaraan de zeilers zullen moeten voldoen om niet uitgesloten te worden) werden volgens het nieuwe wedstrijdreglement uitgelegd van een geinteresseerd publiek door wedstrijdleider Jan Neder Helman

Na de zeilwedstrijden zijn er waterski-demonstraties waar de Curaçaose waterskiërs zullen tonen wat er met gestadig oefenen bereikt kan worden. Na het waterskiën volgt een wedstrijd tussen tien Pampusjachten van zeilclub Asiento, welke gezien moet worden als een afscheid aan de zes trouwe wedstrijdboten welke na twaalf jaar dienst door nieuwe vervangen zullen worden.

Voor deelnemers en toeschouwers volgt hier de starttijden en indeling der jachten:

Klasse I: klaar 12.20, start 12.30 **Flying Juniors:** 1) J. Visser, 2) H Beuker, 3) W. Brepols, 4) A. Visser 5(H. Streurman, 6) G. Eikenbroek Wilhelmina (P. Janse). Pelikaan (J Leenderse), Flamingo (H. v. Duyl) Sturdy I (Streurman), Sturdy II (L. v.n Straren), Sturdy III (Martens), Sturdy IV (Alberts), Sturdy V (Robergh).

Klasse II: klaar 12.30, start 12.40. **Pampus:** 1) v. Capelle, 2) Lengron. 3) T. Bijl, 4) Krijnen, 5) Evers, 6) v.d Ven.

O. Jol (Berghoef), Vrijheid I (Tichelaar), Vrijheid II (Wolf), Stern I (R. v. Marle), Stern II (G. Smeers), Stern III (J. Knottenbelt), Stern 221 (Stolker), Stern 155 (v. Meerten), Stern 222 (Hoek), Stern VII (V. Struycken), Vergr. B.M. (Konijn), Vergr. B.M. (Wijsman).

Klasse III: klaar 12.40, start 12.50 **Draken:** Witte Draeck (Brinkhuis), Rex (Hagedoorn), Troepiaal (Kloen), Edna Trial (J. de Jong), 't Seepaert (Bark), Flying 15 (Hajenius).

Tot nu toe werd algemeen aangenomen, dat de trial van J. de Jong Curaçao's snelste schip met de meest op elkaar ingestelde bemanning is. We zijn benieuwd hoe de Flying 15 het in deze klasse zal doen, misschien wordt dit een verrassing.

Deelnemers kunnen zondag om elf uur wedstrijdbepalingen enz. afhalen bij de wedstrijdleider in het paviljoen Brakkeput. Laatkomers kunnen nog inschrijven op telefoon 9—4227.

Finale Leo Plaate Memorial Cup

Morgenmiddag om kwart over vier zal de finale om de Leo Plaate Memorial Cup plaatshebben op de baan van het Hugo-Bakhuisveld aan de Schout bij Nacht van Staverenweg. De finale gaat tussen Hugo Bakhuis en Bennett.

Na afloop zullen de bekers worden uitgereikt aan de winnaars van de A- en de B-klasse. De toegang tot de wedstrijd van morgen is vrij.

„Zwevend" nochtans pienter

Een nachtelijke wandelaar in Luxemburg die vele kurken van vele flessen had laten knallen en nu ietwat zwevend naar huis terugkeerde, meende in het voorbijgaan in een verlichte mode-etalage iets te hebben zien bewegen.

Een levende etalagepop? Dat intrigeerde hem in zijn benevelde toestand nog extra en dus keerde hij terug op zijn schreden. De man zag dat zijn ogen hem niet bedrogen hadden want de arm van een der modepoppen bewoog opnieuw. Toen hij zijn verhaal op een naburige politiepost had verteld, meenden de agenten dat men toch voor de zekerheid maar eens moest gaan kijken. Korte tijd later konden ze terugkeren met een op heterdaad betrapte dief: een insluiper die gedacht had zich het beste aan zijn omgeving te kunnen aanpassen door zich als etalagepop te vermommen.

TAFELTENNIS

Tweede helft Aruba-Competitie gestart

Oranjestad. — Na een welkome rust werden de wedstrijden in de door de A.T.T.A. georganiseerde tafeltenniscompetitie voortgezet. Er werd namelijk begonnen aan de tweede ronde van deze competitie.

In de **eerste klasse** heeft de met veel spanning tegemoet geziene ontmoeting tussen de jeugd van Don Bosco II en Bavaria I buitengewoon goed tafeltennis laten zien. Het talrijke publiek in de Commandeursbaai Club heeft volop kunnen genieten van tafeltennis op zeer hoog peil. Langdurig, spannend en technisch zeer goed waren herhaaldelijk de ralleys tussen de aanvallende Gibbs, Maxwell en Bennie Kock, die vooral over een soepele backhand beschikt. Duidelijk kwam echter uit, dat de jeugd hier nog te weinig wedstrijdroutine had, waardoor de uitgekookte Bavarianen toch telkens wisten te winnen.

Opmerkelijk was, dat het dubbelspel door Jacobs en Mario Croes Jr verloren werd en nog wel in twee games. Mario Croes Sr bleek na een lange afwezigheid te verrassen met een zeer hechte verdediging.

Don Bosco I wees met 7—3 Rio Club I duidelijk terug.

In de **tweede klasse** boekte Rio Club II een opmerkelijke prestatie. Ze bonden met twee man de strijd aan tegen het zeer sterke, bovenaan staande Estrella III. Desondanks wisten ze een gelijk spel uit het vuur te slepen. Proficiat, Erwin Henriquez en Emile de Cuba!

Bavaria II kwam door dit gelijke spel naast de leiders, daar het zelf met 9—1 van Noord won. Noord kwam slechts met één speler op en we vragen ons af wat er met deze club aan de hand kan zijn.

In de derde klasse wisten beide leiders te winnen, zodat hier geen verandering in de stand optrad.

Bij de **dames** wist Bonaire voor de tweede maal Caribe te verslaan. Nu nog wel in het Caribe-home en met 10—0. Wij zijn nieuwsgierig naar de wedstrijden tussen St Thomasbond en Caribe.

Uitslagen

Klasse I: Don Bosco I — Rio Club I 7—3; Bonaire — Estrella 1—9; Don Bosco II — Bavaria I 2—8; Local — Basi Ruti 8—2.

Klasse II: Don Bosco III — Tanki Leendert 7—3; Rio Club II — Estrella III 5—5; Don Bosco IV — Estrella II 2—8; Bavaria II — Noord 9—1.

Klasse III: Don Bosco V — Caribe 8—2; Commandeursbaai Club — Estrella IV 4—6.

Dames: Bonaire — Caribe 10—0.

Het schema voor het komende weekend ziet er als volgt uit:

Zondag 17 januari

1e klasse: Don Bosco I — Bavaria I (Commandeursbaaiclub); Bonaire — Basi Ruti (Estrellaclub).

2e klasse: Don Bosco III — Estrella II (Estrellaclub); Rio Club II — Noord (Noord).

3e klasse: Don Bosco V — Commandeursbaai Club (Don Boscoclub); Caribe — Estrella IV (Club Caribe).

Dames: Bonaire — St Thomasbond (gebouw St Thomas).

Maandag 18 januari

1e klasse: Don Bosco II — Rio Club I (Don Boscoclub); Local — Estrella I (Commandeursbaaiclub).

Woensdag 20 januari

2e klasse: Don Bosco IV — Tanki Leendert (Don Boscoclub); Bavaria II — Estrella II (Estrellaclub).

De wedstrijd in de 1e klasse tussen Don Bosco I en Bavaria I belooft bijzonder spannend te worden, omdat — indien Don Bosco wint — deze club dan de eerste plaats zal delen met Bavaria, welke ploeg momenteel op de eerste plaats staat.

In de 2e klasse is de match tussen Bavaria II en Estrella III de match van de dag, aangezien beide ploegen gelijk staan.

Centraal Comité:

Sovjet-propaganda schiet tekort

Het centrale comité van de communistische partij van de Sovjet-Unie heeft een document uitgegeven, waarin gewezen wordt op de tekortkomingen van de Sovjet-propaganda „in dit tijdperk, waarin de tegenstanders van het communisme hun propaganda voor de kapitalistische levenswijze versterken". In de eerste plaats oefent het centrale comité in het document kritiek op het formalistische karakter van de propaganda. De partij moet meer aandacht besteden aan bepaalde feiten. Thans beperkt zij zich in haar propaganda teveel tot algemeenheden en blijft zij ver van dingen, die de massa belang inboezemen.

Er is niet voldoende aandacht besteed aan de betekenis van de politieke en economische maatregelen die partij en regering in de laatste jaren hebben genomen.

De tekortkomingen worden toegeschreven aan te weinig aandacht voor de ideologische strijd, die een belangrijk deel uitmaakt van de activiteit van de partij,

Volgens waarnemers in Parijs blijk uit het document, dat het centrale comitè op het gebied van de communistische ideologie een hardere lijn gaat volgen. De partij wil haar greep op de openbare mening versterken op een ogenblik, waarop vorderingen in de richting van een vreedzaam naast elkaar bestaan zouden kunnen leiden tot een zekere verslapping van de partijdiscipline.

De publikatie van het document is zo merkten de waarnemers op, voorafgegaan door een reeks artikelen in de pers, waarin werd betoogd, dat een politieke ontspanning geen ideologische wapenstilstand inhoudt.

De Westduitse ambassadeur in Australië, dr Mühlenfeld, heeft te Canberra gezegd te menen dat zich tot het begin van de topconferentie tussen oost en west anti-joodse incidenten zullen voordoen, omdat deze campagne z.i. ten doel heeft de Westduitse positie met betrekking tot dit overleg te verzwakken.

QUO VADIS?

(Vervolg van pagina 1.)

het bestuurscollege aftreedt. Op dat moment gaarne akkoord met behandeling van de zaak. Het College schaadt de goede zaak op het ogenblik. Laten de heren heengaan, dan komen ze weer aan dienen toe.

Heer Winklaar (N.V.P.): Ik nodig het College geen acht te slaan op de aandrang van de oppositie. Ik doe een beroep op gene zijde politieke overwegingen achterwege te laten en er met groot verantwoordelijkheidsgevoel boven uit te stijgen.

Heer Martina (K.V.P.): Ik zal mijn stem er niet aan geven.

Heer Oenes (D.P.): Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Rozendal.

Degeputeerde Evertsz: Het is democratisch zonder meer, dat een College niet het vertrouwen heeft van iedereen. Ik zie het verband niet tussen de motie van wantrouwen en het belang van de onderhavige lening. Wij willen van onze kant alle controle op de besteding van de gelden van ganser harte toestaan. Hier is een zakelijk, geen politiek, noch persoonlijk belang aan de orde. Laat het politieke spel het politieke spel blijven, zo ge wilt. Ik doen een beroep op uw verantwoordelijkheid.

Heer Rozendal: Ik blijf erbij. Als wij geen vertrouwen hebben in het College, hebben wij evenmin vertrouwen in de door de heer Evertsz gedane toezeggingen.

Heer Leito: Wij zijn buitengewoon zakelijk. De heer Evertsz geeft zijn portemonnaie niet aan iemand, die hij niet vertrouwt. Zo is het gesteld met de lening en het college.

Heer Winklaar: Volk wordt getroffen, niet de gedeputeerden.

Heer Oenes: mijnheer Winklaar draait de zaak om. Volk wordt getroffen, omdat het College niet aftreedt, conform de eis van het volk c.q. meerderheid motie van wantrouwen.

Heer Rosario (UNPOCO): Men verbrandt een heel bos om één enkele boom te vellen. Dit is een politiek, die averechtse gevolgen moet opleveren.

Heer Gorsira: Niemand meer? We gaan over tot de artikelsgewijze behandeling.

En daar strandde de zaak. Weg voorstel.

Op de achtergrond speelde — weliswaar niet in de raadszaal; de heren gingen naar huis doch niettemin bijzonder realistisch — een andere financiële kwestie, die er, naar wij mede uit buiten de raad gehouden gesprekken en naar wat ons oor aan geruchten placht op te vangen, bijzonder triest lijkt uit te zien. Nog steeds hangt namelijk in de lucht het voorstel van het College om de afwijzing van de machtiging (per 1 januari) tot een kortlopende lening (5 miljoen) ongedaan te maken. De zaak schijnt (wij schrijven vandaag 16 januari) ergens bij de Centrale Commissie te berusten. Het betreft hier de in 1957 gestelde algemene machtiging, vanwege de Raad aan het Bestuurscollege gegeven, bij een drietal plaatselijke bankinstellingen de rekening courant te „overtrekken" — in een kortlopende lening — tot een bedrag van 5 miljoen gulden, een machtiging, die steeds weer verlengd, doch in oktober van het vorig jaar werd ingetrokken, ingaande 1 januari van dit jaar.

Straf formeel gezien hadden de banken per die datum orde op zaken kunnen stellen. Intussen moeten de banken op de hoogte zijn geweest van het voorstel van het College de afwijzing ongedaan te maken. Gelet op de stemming in de raad van gisteren en in feite op het wegstemmen van de lening, zou het wel eens niet onwaarschijnlijk kunnen zijn, dat de banken in het financiel perspectief van Curaçao nog maar weinig heil zien.

Het is — en nu wensen wij nadrukkelijk te stellen: voor het volk van Curaçao te hopen, dat de banken op de een of andere manier of om de een of andere reden een mildere stemming zullen tentoonspreiden dan die, welke wij „rond de raadszaal opvingen uit de opmerking: Het komt er op het ogenblik op neer dat men politieke spelletjes speelt met de centen van de banken!

Intussen zijn in alle kringen van onze bevolking steeds meer stemmen te beluisteren, die aandringen op een ingrijpen van hogerhand, omdat zulk een ingrijpen (Rijkscommissaris, nieuwe algemene verkiezingen?) de enig overgebleven mogelijkheid lijkt om de — zachtjes gezegd — zeer schadelijke impasse uit de weg te nemen.

De Antillen raken opgeschrikt wanneer van de zijde van Venezuela er slechts een enkel woord valt of een enkel gebaar wordt gemaakt, dat de fundamenten, waarop het welzijn van ons volk rust zou kunnen ondermijnen. Hoe triester is in feite een situatie, waarbij in eigen huis — door welke omstandigheden dan ook — zo nonchalant met het nu en straks van (ei)land en volk wordt omgesprongen?

Spreek ik met de Amigoe?

(vervolg van pagina 1)

er werk is op Curaçao, als je maar de moeite neemt om ook te zoeken! Jongens met Mulo of H.B.S. diploma (een goede kans voor die jongen met zijn mooie wiskundecijfers van gisteren) moeten zich dinsdagmiddag om 1 (een) uur melden bij de personeels afdeling van de Mijn maatschappij Curaçao op Nieuwpoort Succes ermee!

* * *

„Het schijnt de laatste tijd de gewoonte te zijn van diverse plaatselijke conjunto's om vreselijke onbeschaafde muziek te brengen vooral de tumba „Djaka" moet het ontgelden," aldus een ernstig gestemde abonnee. „Ze proberen de dansluslustigen op te zwepen op een ergelijke manier, wat aan hun populariteit werkelijk geen goed doet!"

* * *

Wij zijn laatst getuige geweest van een groot gfeest waar ook een conjunto speelde en wij vinden dat onze abonnee niet eens zo erg bezijden de waarheid is....

* * *

De onlangs gekozen Commissie van Overleg der lokale werknemers der K.L.M. ziet er als volgt uit: mej. C. Kruythoff, de heren Martina, Pietersz, Jacobus, Vos, James en Smit.

○ ○ ○

Wij hebben een baan voor een jongen met lagere school en diploma ambachtsschool. Hij kan worden opgeleid tot opticien, en moet zich melden bij de D.D.T., George Scharbaai Frederickstraat 46. Wie het eerst komt het eerst maalt.

* * *

De leden van de D.D.T. hebben gisteren een telegram gestuurd aan het bestuurscollege. Het telegram luidt als volgt: „Helpt ons om werk te vinden", ondertekend door de leden van de D.D.T. (Déjame dormir tranquilo).

* * *

Een geschreven telefoontje.

„Geachte redacteur.

Ik wil graag weten, wanneer er aan de bouw van het hotel te Bonaire wordt begonnen. Enkele maanden geleden stond er in de plaatselijke bladen veel te lezen over dit project, maar nu hoort men er niets meer van.

Zeewater

Twee Japanse artsen, dr Tomoda en dr Inooetsji, hebben in het tijdschrift van het internationale college van chirurgen geschreven dat water met een chemische stof die is verkregen uit bepaalde soorten zeewater, in noodgevallen bij bloedtransfusies als vervangsmiddel van bloed kan worden gebruikt.

Proeven hebben aangetoond dat dit middel beter is dan zout water of suikerwater dat bij operaties wordt gebruikt.

Volgens de twee chirurgen hebben zij de nieuwe oplossing in 102 gevallen van buikoperaties toegepast

Jaarvergadering „Don Bosco"

Honderdzeventig leden woonden vrijdagavond de jaarvergadering bij, die de Don Bosco - r.-k. vereniging van onderwijzend personeel in het Cultuurcentrum belegd had. De heer A. G. L. Wagemans, plaatsvervangend voorzitter, opende de bijeenkomst.

Het jaarverslag van de secretaresse gaf een goed beeld van wat in het afgelopen jaar gepresteerd is: het jaar van het zilveren jubileum was waarlijk een mijlpaal in de geschiedenis van deze actieve vereniging.

De heer R. Linschoten, arts, tevens vice-voorzitter van de Stichting voor Reclasserin en Kinderbescherming gaf aan de aanwezige leden een korte, heldere uiteenzetting over het werk der Stichting en riep de medewerking in van de onderwijzers, die uit de aard van hun werk zich bezighouden met de opvoeding van de jeugd en vaak met de pupillen der Stichting te maken krijgen.

De verkiezing van de voorzitter ging op algemeen verzoek van de ledenvergadering niet door. Door afwezigheid van de voorzitter de heer S. F. Hulsmans, die met buitenlands verlof is, achtte men het niet juist tegencandidaten te stellen.

De penningmeester, de heer A. Wagemans werd herkozen en verder werd het bestuur aangevuld met de heren A. J. Latta en G. J. Löwik als commissarissen, zodat het nieuwe Bestuur dus bestaat uit:

S. F. Hulsmans, voorzitter; C. Dekker, secretaresse; A. G. L. Wagemans, penningmeester; H. v. Nispen, C. O. Martis, A. J. Latta, G. J. Löwik, H. Da Silva commissarissen; de heer M. Reekers voor de onderafdeling N.O. werd vervangen door de heer C. de Jongh.

De behandeling van de begroting voor 1960 liep vlot. De penningmeester brak een lans voor contributieverhoging: reservevorming is na het 25-jarig bestaan van een vereniging die momenteel 523 leden telt geen overbodigheid.

Zonder al te veel commentaar kwam de verhoging er dan ook door. De rondvraag bracht zó veel reeds lang lopende kwesties naar voren dat men wegens het late uur moest besluiten de discussie te beëindigen.

DE EILANDER

ROMAN VAN DE LOKKENDE ZEE

door

KLAAS TOXOPEUS

7

„Dat is waar, vader. Ik was er zelf bij......"

Chris Hedland deed snel een paar passen naar voren. „Wat?" vroeg hij verbouwereerd, „hoor ik dat goed? Jij bent méé-geweest, zeg je?"

„D'r was een opstapper uitgevallen, vader; Gerrit de Wit. Hij had geen vervanger aangewezen. Wel, en toen kon ik mee."

Chris Hedland werd rood. „Mooi is dat!" riep hij kwaad. „Weet je soms nog meer van die dingen? Heb je er wel aan gedacht dat wij er ook altijd nog zijn? Je had wel kunnen verdrinken! Maar daar heb jij natuurlijk niet over gepiekerd. Wat je vader en moeder denken is maar bijzaak... Mooie jongen ben jij. Je moeder heeft zó al duizend angsten uitgestaan, zónder dat ze dat wist van jou! Nou...., wat heb je daarop te zeggen?"

Hedwig keek deemoedig naar zijn moeder. „Als er geen man te min was geweest...", begon hij en toen opeens: „toe moeke.... zegt ú nou wat! Kijk me niet zo aan.. alsof... alsof ik dood was...! Toe!"

Clara Hedland streek met de hand langs haar voorhoofd. „'t Is wel goed, jong...", sprak ze na een kort zwijgen...., „'t is allemaal wel goed zo..."

„Vind jij dat zomaar goed?" barstte Chris Hedland meteen weer los, „vind jij dat góéd? Zo'n jongen laat de paarden aan hun lot over... springt in een bootje en vaart eventjes naar een wrak... En wij weten helemaal niks! En dat vind jij goed, Clara? Jij? Maar dan zal ik die jongen wel vertellen, dat het geen goed zeun past om zoiets te doen! Versta je dat, Hedwig?"

„De jongen moet droge kleren aan en naar bed", onderbrak zijn vrouw hem. „Laten we er nu maar niet over kiften. Gebeurd is gebeurd.... en gelukkig: het is allemaal goed afgelopen!"

Hedwig keek haar dankbaar aan. Bij de kachel kleedde hij zich uit en schoot de schone onderkleren aan, die zijn moeder voor hem had klaar gezocht. Toen ging hij naar zijn kamertje, dat aan de noordzijde van het huis lag. Bij de deur riep hij een „welterusten".

De storm rukte feller dan tevoren aan de vensters en gilde door de kale bomen om het huis. Hedwig lag in bed en luisterde ernaar. Hij stelde zich voor hoe het moest zijn, als je nú op de „Lux" stond.... of als de reddingboot wéér uit zou moeten. Het was in jaren niet zo boos geweest.

Die avond brandde het licht nog lang in de woonkeuken van de Hedlands. Vader Chris zat bij de kachel — één been aan elke kant ervan, voortdurend in zichzelf mompelend: „Wat 'n jong......, wàt 'n jong......!" Na een kwartier reeds was zijn aanvankelijke woede, die meer uit schrik dan uit heuse verontwaardiging was voortgekomen, voorbij. Hij voelde nu nog slechts een stille trots om z'n zeun, die bij een vliegende storm opstapte bij Bate de Bruin om eventjes twaalf man van zo'n wrak te halen! Over twintig jaar zouden ze op het eiland nòg van zijn jongen zeggen: „Dat is die zeun van Hedland, die nog 'ns is opgestapt toen de „Lux" aan de grond zat......" — de grootste eer die een eilander te beurt kan vallen. En dat was nu zijn zoon! Ondanks zichzelf móést Chris Hedland wel trots zijn op die jongen. Hij dacht zich in, hoe hij als terloops over deze avond zou praten op de vergadering van de zuivelfabriek.... Ze beschouwden Hedland daar toch als een halve vastelander, omdat diens vader zich indertijd hier — komend van Groningen — had gevestigd. Maar nu had hij toch maar een zoon, die bewees het echte eilander bloed in zijn aderen te hebben!

Zo dacht Chris Hedland en hij zei: „Is 't soms niét zo. Clara......?" alsof zij de loop van zijn gedachten had kunnen volgen. Hij was verbaasd toen zijn vrouw zei: „De mens wikt, maar God beschikt, Chris ....."

Hij zweeg eerbiedig omdat hij begreep dat zij nog bad.

's Morgens joelden de rukwinden nog steeds over het eiland. Ondanks de korte rust die hij genoten had, voelde Hedwig zich toch volkomen verfrist. Het kwam hem voor dat hij het zout van de zee nog op zijn lippen kon proeven. Een ongekende sensatie van geluk doorstroomde hem. Hij was stoutmoedig geweest, zonder overmoedig te zijn. Hij had geholpen mensen te redden...... het was misschien zelfs aan hem te danken geweest dat die ene Zweed niet verdronken was......

Zijn vader had hem die ochtend joviaal op de schouders geslagen en hem „Dorus-Rijkers-de-tweede" genoemd. Moeder had wat droevig geglimlacht toen ze het zag. Maar toch was ook zij blij om wat hij gedaan had, meende Hedwig.

Blij gestemd was hij aan het werk gegaan. Tegen koffietijd zei hij opeens: „Vader, ik ga op 'n koppie bij De Boer, hiernaast," en toen Chris Hedlands ogen om een verklaring vroegen sprak Hedwig met lets uitbundigs in zijn stem: „Ik ga Menke vragen voor de bruiloft van Harm en Boukje Faber. Zij zitten vandaag immers in 't zilver?"

„Zo zo......," lachte Chris Hedland, „dat gaat dus maar meteen op de wijfjes uit. Maar...... ge hebt gelijk zeun. Op deze leeftijd zijn ze het mooist. Wat jij?"

Hedwig antwoordde niet. Hij smeet zijn mestvork tegen de staldeur en verdween langs het schelpenpaadje, dat door de regen gerimpeld was, zoals het strand bij eb.

Bij De Boer keken ze van zijn komst op. Ze wilden hem meteen honderduit vragen over de redding van de avond tevoren, doch Hedwig omzeilde de vragen handig. „Ik kwam om Menke," viel hij met de deur in huis. „Of ze vanavond meegaat naar de bruiloft van Harm en Boukje Faber......"

„Menke!", galmde de stem van vader De Boer, „kom 's hier! Er staat hier een redder op je te wachten!"

Menke verscheen in de deuropening. Achter haar rug lag de stal, die vol wasem van het vee was. De pittige lucht van de dieren doortrok de woonkamer.

Het meisje veegde snel de handen af aan haar schort toen ze Hedwig ontwaarde. „Kwam je op 'n koppie, Hed?", vroeg ze.

(Wordt vervolgd)